KURTULUŞ

27 HAZİRAN 1978 SAYI 26

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

350 KRŞ.

Ecevit, komünizmin uluslararası önderi Lenin'in mezarına çelenk bırakıyor.

ECEVİT SOVYETLER BİRLİĞİNE GİTTİ

Ülke içinde sınıf uzlaşmacılığının bütün yöntemlerini peş peşe gündeme sokan Ecevit ve hükümeti Türkiye'nin dış politikasında da aynı yöntemi izlemekte. Önce çeşitli Avrupa ülkelerini gezen Ecevit son olarak ABD'ye gitmiş bu ülkelerden topladığı kredi ve "yardımlar" la ülkeye dönerek ilk iş sanayicilerle toplanmıştır. Özellikle ücretlerin dondurulması ve topladığı kredilerle oligarşinin açık desteğini kazanan Ecevit, oligarşinin yanı sıra sendikal hareketi de teslim almaya çalışmakta. Sanayicilerin hemen ardından, aynı gün DİSK yönetimi ile buluşan Ecevit DİSK yönetiminden sınıf uzlaşması politikasını desteklemelerini istemiş ve yeterli desteği sağlamıştır.

ABD gezisinden sonra ülkede kısa bir süre kalan Başbakan bu defa da Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğine gitmiştir.

Ecevit'in Sovyetler Birliği gezisinin iki önemli yanı var: birincisi Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki ekonomik ilişkiler, ikincisi ise imzalanacak olan siyasi belge.

İlk gelen haberlere göre Türkiye heyeti SSCB'den ne koparırsak kârdır anlayışı içinde akla gelen herşeyi talep etmiştir ve SSCB Başbakanı Kosigin Türkiye heyetinin bu taleplerini "herşeyi yapmaya hazırız" biçiminde karşılamıştır. Ancak Kosigin aynı zamanda daha uzun vadeli bir program hazırlanmasını da önermiştir.

Ekonomik görüşmelerin ürünü Sovyetler Birliğinin Türkiye'ye takas usulü petrol vermesidir. Siyasi belge ise Helsinki Konferansı kararlarının iki ülke arasında bir kez daha kabul edilmesi. En önemli yanı ise iki ülkenin karşılıklı olarak kendi topraklarını diğerine karşı saldırı üssü

DEVAMI: Say:5 St:4

TEKSTİL KONGRESİ YAKLAŞIRKEN

Sendikamız yönetimini işgal etmiş olan biravuç işçi simsarının patronlaşmış sendikacıların KANUNSUZLUK, VE YOLSUZLUKLARI birlikte çalıştıkları DENETİM KURULU tarafından tesbit edilmiştir.

Bunlar; kanunlara ve tekstil işçileri sendikası ana tüzüğüne meydan okuyarak sendika yönetiminde gayri-meşru saltanat sürmektedirler.

Bunlar, çoluk çocuğumuzun nafakasından, alın terimizden kesilen paraların hesabını vermemektedirler.

Bunlar, sendika üyesi işçilerin ORTAK MALI olan, sendikanın demirbaş mallarını "Bunları bana işverenler hediye etti" diyerek zimmetine geçirmekte, işverenlerle ortak çalıştıklarını utanmadan açıklamaktadırlar.

Bunlar, sendika üyesi işçilerin sırtından aşırdıkları paralarla 60-70 işçi çalıştıran fabrika sahibi olmuş patronlaşmış işçilerdir.

Bunlar, sendikamızın demirbaş mallarını, film makinası, radyosunu satıp, parasını yiyecek kadar alçaklaşmışlardır.

YETER BE....!!!

Elinizdeki belgelerle ispatlanmış olan bunca kanunsuzluğun ve bunca yolsuzluğun hesabını bu kongrede soracağız patronlaşmış işçi simsarlarını devirecek ve gerçek işçi sınıfı temsilcisi olan yöneticilerimizi kendi içimizden biz kendimiz seçeceğiz"

Kanunsuzluk ve Yolsuzluk BELGELERİNİ OKU!

Tekstil muhalefetinin geçmişi

Tekstil muhalefeti geçmiş merkez kongresine böylesine bir coşkuyla giriyordu.

İŞÇİ SİMSARLARI
PATRONLAŞMIŞ SENDİKACILAR
KANUNSUZLAR
YOLSUZLAR
NAFAKA YİYİCİLER
HIRSIZLAR
İŞGALCİLER.....

Tekstil yönetimi tüm bu sıfatları yüklenmiş, suçlamayı yapan keskin muhalefetine karşı kalma, gitme savaşı veriyordu iki yıl önce..... Bu haklı yakıştırmalar, eleştiriler bu denli acımasızdı geçmiş kongre arefesinde.

Yukarıdaki döküman muhalefetin iki yıl önce işçilere dağıttığı "Muhalefete çağrı" bildirisidir.

Gerçekten geçmişte sarı merkezin omuzlarına binen, güçlü bir muhalefetti. Bildirinin eksiği var fazlası yok. Merkezin birlikte çalıştığı Denetim Kurulu Rambler arabalardan, "patronun hediyesi" yazı odalarından, megafonlardan, binlerce lirayı bulan benzin ve oto yıkama ücretlerine varana kadar dizi, dizi raporlar vermişti..Bu pislikler, "YETER BE!" narasıyla soktu kongreye muhalefeti..Başlarda önde giden muhalefet delegeleri sonlara doğru Devrimci Konfederasyona bağlı bir sınıf sendikasının (!) kongresinde, oy kullanan sivil polisleri seyrettiler..Kongre kaybedildi. Sandığa girmeye hakkı olmayan oylar, merkeze iki yıllık bir saltanat armağan etmişti. Ve muhafeletin öncüleri, hırsızlıklarını sergilediklerinde hiç alınmayan bu adamların, bu namussuzluğu yapacaklarını hiç ummamışlardı.

Kongreden sonra yeni bir dönem başladı.

DEVAMI: Say:5 St:7

KURTULUŞ

BİRLİK VE SOSYALİSTLERİN MÜCADELESİ

KURTULUŞ'un bundan önceki sayısında, esas olarak Türkiye sosyalistlerinin "önlerindeki temel görev" ele alınmıştı. Baş yazıda bu konu üzerinde durulurken de partileşme süreci içinde program ve kadrolar sorunu üzerinde kısa da olsa durulmuştu. Gerçekten bugün proletarya sosyalistlerinin önündeki görev partileşmedir, ama buna ulaşabilmek için belliki sosyalistlerin omuzlaması gereken görevler hiç te az değildir.

Sosyalistler partileşmeye yönelik adımlarında ne tür bir gelişmeyi takip etmelidirler? Bu soruya verilebilecek tutarlı cevaplar zamanda geleceğe ilişkin tutarlı temeller inşa edilebilmesinin de ön şartıdır.

Türkiye'de sadece sosyalizme sempati duyan insanlar değil, bütün sosyalist gruplarda sosyalistlerin birliğini savunmaktadırlar. Sosyalizme sempati duyan insanların bugün sosyalistlerin birliğini istemeleri kadar doğal bir şey olamaz. Bu günkü Türkiye'nin yaşanmaz koşulları bunun en iyi göstergesidir. Ama kendine sosyalistim diyen grupların birlik istemlerinde onları yönlendiren nedir? Bu soruya doğru cevaplar ancak sosyalizmden neyin anlaşıldığı sorusuna verilebilecek cevaplarla birlikte kavranırsa, anlaşılır olabilecektir.

Sosyalizm işçi sınıfının dünya görüşüdür, ama sosyalizm sadece işçi sınıfının değil bütün emekçi sınıf ve tabakaların ve insanlığın kurtuluşunu amaçlar. Sosyalizmi böyle kavramak sosyalistlerin birliğini ve sosyalistlerin sınıf kavgasından da neyi anladıklarını doğru bir biçimde kavrayabilmenin anahtarı olacaktır.

Kendini sosyalist olarak niteleyen grup ve insanlar, sosyalist hareketin geçmişini titiz ve eleştirici bir gözle gözden geçirmelidirler. Bunu yaparken de onları yönlendiren, sadece geçmişin tutarsızlıklarından ortaya çıkarmak değil, tutarlı yanlarından yararlanmayı görmek olmalıdır. Ancak bu anlayışla yaklaşıldığı ölçüde, bu günkü dağınıklığın aşılabilmesine hizmet edilecektir.

KURTULUŞ sık sık faşizme karşı oluşturulacak eylem birliğinin en azından partileşme sürecini hızlandıracak sol gruplar arası diyaloğu, sağlayabileceği inancındadır. Bu nedenle birliğe yönelik adımların yılmaz savunucusudur. Niçin KURTULUŞ bu konuda ısrarlıdır? Çünkü KURTULUŞ işçi sınıfının ve kitlelerin mücadelesinin tutarlı önderliğinin işçi sınıfının partisiyle olabileceği inancındadır. Ve buna ulaşmak için de gerekli mücadelenin yılmadan verilmesi gereğini vurgulamaktadır.

KURTULUŞ sosyalistlerin geçmişte yaptıklarını eleştirirken, önemli bir noktaya parmak basmıştır, o da kitlelerden kopuk bir kavganın yenilgiyle sonuçlanacağıdır. Ne partileşmenin, ne de halklarımızın kurtuluşunun, kitlelerden kopuk bir mücadeleyle, başarılamayacağını tarih şaşmaz birbiçimde göstermektedir. Bu gün kitlelerden kopuk bir savaş anlayışını sürdürenlerin hala ortalıkta boy gösteriyor olabilmesi onlara karşı mücadelenin daha bir kararlılıkla sürdürülmesini gerektirmektedir. Bu işe bugüne kadar prim verenler dönüp geldikleri yere ve neden oldukları sonuca bakmalıdırlar. Unutulmamalıdır ki kendine sosyalistim diyenler yaptıklarıyla son analizde halklarımızın kaderleriyle oynamaktadırlar.

KURTULUŞ

Faşistler ve Polisler HATİCE SEFER Arkadaşı Katlettiler

16 Hazirandaki Üniversite giriş sınavları öncesi faşistler Trabzon'da polis desteğinde terör estirmeğe çalışmışlardır.

15 Haziran günü, sınav için binlerce öğrenci ve velileri Trabzon'a gelmiştir. Bundan dolayı faşistler, sokak üstünlüğü elde etmek amacıyla öğleden itibaren sokaklarda sürekli olarak saldırı düzenlemişlerdir. Trabzon'daki güçleri ile bunu başaramayacaklarını bildiklerinden bölgedeki bütün güçlerini Trabzon'a yığmışlardır. Ancak yine de başarılı olabilmeleri için polisin desteğini almaları gerekmektedir. Bu da Trabzon emniyet teşkilatının başındaki görevliler tarafından gerçekleştirilmiştir.

DEVAMI: Say:5 St:8

İLO'NUN 64. KONFERANSINA Dört Memur Derneği telgraf çekti

İsviçre'nin Zürich kentinde toplanan, Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO)nün 64. konferansına; Tüm Ziraat Bankası Personeli Birleşme ve Dayanışma Derneği Genel Başkanı İlhan Ayhan, Tüm Ormancılık Personeli Derneği Genel Başkanı Abdullah Sonar, PTT Personeli Derneği Genel Başkanı Seyfettin Deniz ve Tüm Belediye Emekçileri Derneği Genel Başkanı Tevfik Terzi ortaklaşa bir telgraf çekmişlerdir.

Telgrafta, İLO'nun aldığı kararların bağlayıcı olmasına ve bu kararlarda "Çalışanların çıkarlarını korumak için sendikalar kurmaya ve bunlara katılmaya hakları vardır" biçiminde hükümler yer almasına rağmen, Türkiye'nin Kamu görevlilerinin henüz sendikal haklara sahip olmadığı sekiz ülkeden biri olduğu, belirtilmekte bu durum paralelinde kararları uygulamayan ülkelere yaptırım uygulanması istenmektedir.

Telgrafı çeken örgütler Grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı için sürdürdükleri mücadelenin uluslararası destekle daha da güçleneceğini belirtmişlerdir.

İTÜ yurdu açılmalıdır

İTÜ öğrencileri yurtlarının açılması için 19 Haziran'dan beri çadırlarda direnmektedirler. Bu mücadelede yer alan DÖB'lü öğrenciler şunları söylemişlerdir:

İTÜ Yurdu iki yıldır bitmesine rağmen açılmamaktadır. 1200 kişi barındırabilecek olan İTÜ Yurdu öğrencilerin çatı katlarında bodrumlarda kalmalarına karşın Teknik eksiklikler vb. nedenler ileri sürerek İTÜ öğrencilerine açılmamaktadır.

Bizler İTÜ öğrencileri açılmamasının sebebini biliyoruz, oligarşi yıllardan beri yükselen mücadelenin içinde olan İTÜ öğrencilerinin yeni

DEVAMI: Say:5 St:4

Has-demir'de grev

Disk'e bağlı DEV-Maden-Sen(Türkiye devrimci maden arama ve işletme işçileri sendikası)de örgütlenen işçiler, grup başkanlığı işyerinde grev yapmaktadırlar.

Has Demir işçilerinin mücadele geleneği 10 Eylül 1976'da başlamıştır. Hasan Çelebinin demir yüklü dağlarında 335 gün polise, jandarmaya, hakim sınıfların tüm baskı ve şiddetine karşı yiğitçe direnmişlerdir.

Has-Demir grup başkanlığı işyerinde daha önceleri Çelik-İŞ sendikası yetkiliyken Has-Demir işçileri, Dev.Maden-Sen'de örgütlenmişlerdir. Toplu iş sözleşmesi 6 ay sürmüştür. Aynı genel müdürlüğe bağlı İs-Demir işçileri prim alırken Dev.Maden-Sen de örgütlenen Has-Demir işçilerinin primleri kesilmiştir. Bunun üzerine grev başlamıştır.

İşçiler Türk-İş'i işgal Ettiler

21 Haziran perşembe günü iş sözleşmeleri feshedilen İmar İskan Bakanlığı işçileri, kendileriyle ilgilenmemesini protesto için TÜRK-İŞ'i bir süre işgal ettiler.

Bakanlıktan atılan işçilerin sayısı bölgelerdekilerle birlikte 700'ü bulmaktadır.

Bu konuda TÜRK-İŞ'e bağlı TEZ BÜRO-İŞ sendikası 2 No lu Şube Yönetim Kurulu yayınladığı bildiride: "işveren TBMM'de "Militanları atıyorum" derken yalan söylüyor" denilmekte ve şöyle devam edilmektedir.

"İşveren, TBMM'nde Militanları atıyorum" der-

DEVAMI: Sayfa:5 St:3

MŞM GREVİNDE DAYANIŞMA

İstanbul, 4. Levent'teki oto sanayii'nin sokaklarına üç gün önceden şöyle bir duyuru asıldı; "oto sanayii işçilerine, Çelik sokaktaki MŞM grevini desteklemek için Sanatçılar Birliği Merhaba gösteri topluluğu, ve Halk ozanları gelecektir. Cumartesi günü saat 13.00'de başlayacak gösterilere tüm oto sanayi işçileri çağrılıdır." Ve günü geldiğinde hem gösteriyi izlemek hem de grevci işçilere dayanışmalarını göstermek için oto sanayi işçileri üçer beşer toplandılar grev yerine hep bir ağızdan türküler söyleyip, hep beraber güçlerini göstermek için MŞM patronu Mansur Şahin'e ve benzerlerine,

Bir başka gün yaşadı Çelik sokak o gün. Grevci işçiler adına bir konuşma yapan bir işçi Neden grevde olduklarını anlattı ve sözlerini "Yaşasın Sosyalizm, Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganlarıyla sona erdirdi. Bu konuşmadan sonra "Merhaba" başladı gösterilerini sergilemeye ve işçiler hep beraber "Grev Dansına"

Devamı: Say:5 St:1

İZMİT BELEDİYESİ'NDE GREV

İzmit'te, DİSK'e bağlı Genel-İŞ sendikası ile İzmit Belediyesi arasında başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri, Belediyenin olumsuz tavrı sonucunda Uzlaştırma Kuruluna bırakılmış, uzlaştırma kurulunun kararına Belediye uymayınca, Genel-İŞ işçilerin istekleri doğrultusunda Grev kararı almıştır. 7 Haziran 1978 çarşamba günü elektrik ve su işletmeleri dışında, Belediyeye bağlı tüm iş yerlerinde 1600 civarında işçinin katılmasıyla grev başlatılmıştı.

Uzlaştırma kurulunun ücret ve sosyal haklar konularındaki kararlarını İzmit Belediyesi kabul etmemişti. İşveren durumundaki İzmit Belediyesinin AP'li başkanı tüm işçilerin tepkisini üzerine çekmişti. İşçiler grevlerinin İzmit halkına karşı değil, İzmit Belediyesine karşı olduğunu defalarca belirtmişler, hastahane, okul gibi ku-

DEVAMI: Say:5 St:7

ÜCRETLERİN DONDURULMASI GÖRÜŞÜNÜN ÖNE SÜRÜLMESİ İLE BİRLİKTE OLİGARŞİ ECEVİT NÜKÜMETİNİ EN AÇIK BİR BİÇİMDE DESTEKLEMEYE SIK SIK HER FIRSATTA ONA OLAN GÜVENİNİ BELİRTMEYE BAŞLADI.

EMEKÇİLER ŞİMDİ YAVAŞ YAVAŞ ONU DAHA İYİ TANIYORLAR. ECEVİT HER YENİ SÖYLEDİĞİ VE YAPTIĞI İLE GERÇEK YÜZÜNÜ BİRAZ DAHA ORTAYA ÇIKARMAKTA.

ENFLASYON, TOPLU SÖZLEŞMELER ve ÜCRET ARTIŞLARI

Bir süredir oligarşinin iddiası aşırı ücret artışları nedeni ile enflasyonun hız kazandığı ve fiyatların arttığı şeklinde. Oligarşinin son zamanlarda hemen hemen her fırsatta ileri sürdüğü bu iddiayı "halkın umudu" rolündeki Ecevit ve hükümette paylaşmakta. Ecevit' "Toplu sözleşme düzeni çığrından çıkacak hale geldi. Bazan %100 - 200 oranında zam isteniyor. Sendikalar - dan fedakarlık bekliyoruz" demektedir. Daha sonra ise toplu sözleşme görüşmeleri için hükümet temsilcilerinin de katılacağı yeni formüller ileri sürüldü, ücretlerin dondurulması tartışma konusu haline getirildi. Özellikle ücretlerin dondurulması görüşü - nün öne sürülmesi ile birlikte de oligarşi Ecevit hükümetini en açık bir biçimde desteklemeye, sık, sık her fırsatta ona olan güvenini belirtmeye başladı.

Durum gerçekten oligarşinin ve Ecevit'in iddia ettiği gibi mi? Ülkenin içinde bulun - duğu bunalımın nedeni, enflasyonun nedeni gerçekten işçi ücretlerindeki artış mı ?

Türkiye'de 16.5 milyonu bulan toplam faal nüfus içinde memurlar dahil ücretliler 6 milyon. Bu 6 milyon işçi ve memurdan ise ancak 700-800 bin işçi toplu iş sözleşmelerinden yararlanmakta. Öte yandan 6 milyon işçi ve memur ulusal gelirin yüzde 23'ünü alabilmekte, buna karşılık gelir vergisinin yüzde 65'ini ödemektedirler.

Bu durumda işçi-memur ücretlerinin artışının ekonomiyi zor durumda bıraktığını söylemek büyük bir yalandan başka birşey değildir. Ve üstelik devletin gelirlerinin en büyük kısmını teşkil eden gelir vergisininbüyük kısmını ödeyen işçi ve memurlardan sadece 700-800 bini sözleşmelerden yararlanırken bunu iddia etmek sadece gerçek niyetlerine oligarşinin kılıf geçirmesidir.

Oligarşi ücret artışlarının ekonomik bunalımın başlıca nedeni olduğunu ve sınırlandırılması gerektiğini iddia ederken başka birşeyi dile getirmekte : üstü kapalı bir biçimde : "daha fazla kâr istiyorum" demekte. Evet istediği daha fazla kâr. İşçilerin ve emekçilerin sırtından biraz daha fazla kazanmak istiyor.

Oligarşiyi ve Ecevit'i yalanlayan bir başka gerçek de şu:

1974'de işçi ve memur ücretlerinin ortalamasını 100 olarak kabul edersek 1976 'da bu rakkam 118.6'ya çıkmış. Ne var ki 1977 de 110.5'e düşmüş. Bu yıl ise özel kesimde işçi ücretleri ortalama olarak 105.9'a düştü. Kısacası oligarşinin ücret artışları fer- yatları arasında gerçek işçi ücretleri son iki yıl içinde düşmekte. Hem de büyük bir hızla.

Son olarak ise ülkemizde işçi ücretlerinin maliyet içindeki payı ortalama olarak %15 civarında. Ücret artışları %100 bile olsa maliyetlerdeki artış aynı oranda olmayacaktır, yani maliyetler içinde işçi ücretlerinin payı yüzde 30'a çıkmayacaktır. Çünkü 6 milyon ücretliden sadece 700-800 bin'i sözleşmelerden yararlanmaktadır, o da çok zamanda üç yılda bir.

Özetle işçi ücretlerindeki artış konusunda oligarşinin ve Ecevit'in çirkin çığlıklarının tek bir nedeni var: kapitalistlerin daha fazla kâr etmesi. Kapitalistlerin daha fazla kâr istediğini bütün işçiler bilir. Onların gözünün kârdan başkabirşey gör - mediğini bütün işçiler zengin hayat deneyleri ile iyi bilirler. Ama iyi bilmedikleri "halktan yanayım" "Halkın iktidarını kuracağız" diye ortaya çıkan Ecevit'in gerçek yüzüydü. Şimdi yavaş yavaş onu da daha iyi tanıyorlar. Ecevit her yeni söylediği, ve yaptığı ile gerçek yüzünü biraz daha ortaya çıkarmakta.

GERÇEK

MESS'e karşı 15 işyerinde GREV KARARI

30 Mayıs 1977 günü, yani yaklaşık olarak 1 yıl 1 ay önce Maden-İŞ'in MESS grevi başlamıştı. Binlerce işçi MESS patronlarına karşı DGM direnişinde işten atılan arkadaşlarının geri alınması için, ve grup sözleşmesine hayır diyerek başlatmışlardı grevi. Greve başlayan işçiler coşkuluydu, azimliydi.

8 ay direndiler MESS'e karşı greve başlayan işçiler. 45 günde 1000 lira ile geçinmeye çalıştılar kışın soğuğunda. Bütün amaç işten atılanların geri alınmasıydı. MESS'in grup sözleşmesi oyununun bozulmasıydı. Ama 8 ayın sonunda Maden-İŞ'in yönetimi MESS'in hemen hemen bütün isteklerini kabul ederek grevi bitirdi, toplu sözleşmeyi imzaladı. Grup sözleşmesi kabul edildi. DGM direnişinden atılanlar geri alınmadı.

Maden-İŞ MESS uzlaşmasının ardından Maden-İŞ'in sınıf uzlaşmacısı yönetici kliği utanmazcasına toplu sözleşmenin bir zafer olduğunu iddia etti. "Baştan grup sözleşmesine karşıydık ama şimdi doğru buluyoruz" diyorlardı. Neden olarak da grevin başarıyla bitmesini gösteriyorlardı. İşte bu tam anlamıyla sahtekarlıktı. Grevin iki temel talebinden biri grup sözleşmesinin reddiidi. Grup sözleşmesi - nin kabulünden sonra hangi yüzle grevin zaferinden bahsedilebilir. İkinci temel talep ise DGM'de atılan işçilerin geri alınmasıydı. O da gerçekleşmedi. Peki bunlar kabul ettirilemedi de ne kabul ettirildi?

Grev öncesi Maden-İŞ kıdem tazminatları - nın artmasını, yıllık ücretli izin sürelerinin arttırılmasını ve çalışma sürelerinin kısaltılmasını istiyordu. İmzalanan toplu sözleşmede kıdem tazminatları artmadı. Politika gazetesinin de itiraf ettiği gibi yıllık ücretli izin sürelerinin arttırılması da MESS'in istediği biçimde kabul edildi. Çalışma sürelerinin kısaltılması konusunda Maden-İŞ'in isteği 45 saatti. İmzalanan toplu sözleşmeye göre ise birinci yıl 47,5 ikinci yıl ise 46.5saat. Yani aynen MESS'in istediği gibi. İkramiyelerde aynen MESS'in istediği gibi arttırıldı. 1 maaş.

Bütün bunlardan sonra Maden-İŞ'in yöneticikliğinin imzaladığı sözleşme nasıl zafer olur.

Sözleşmede elde edilen tek hak ücret artışıdır. Ücret artışında MESS'in isteklerinden yukarıya çıkılmıştır. Ancak ard arda gelen devalüasyonlar, fiyatların baş döndürücü artışlarının sonunda alınan ücret zammı solda sıfır kaldı.

Bugünlerde Maden-İŞ 15 yeni işyerinde MESS'e karşı grev kararı aldı. UZEL'in iki işyerinde, Perfektüp'de, Kalıp Takım'da, Elba'da, Çelik Montaj'da, Supsan'da, Sarten Teneke'de, Türmasan'da, Ersu'da, Sungurlar'da, Yimsel Gezginsu'da, Elsa'da, Merse'de, Rupen Kösöoğlun'da, grev kararı alındı. Bu işyerlerinde 4000 işçi çalışmakta.

Maden-İŞ yöneticileri 250 günlük büyük grevin deneyimlerini değerlendirerek "bu grev kararlarını aldıklarını söylüyorlar. Ve hemen ardından ekliyorlar: "MESS'in tutum ve davranışları ne çizgide olursa olsun, üyelerimiz ve sendikamız yönetimi, uyuşmazlığı çözümleyecek her türlü yöntemin kullanılmasına hazırdır" MESS'e karşı ilk grev ve ardından imzalanan toplu sözleşme bütün işçilere gösterdiki Maden-İŞ'in bugünkü sınıf işbirlikçisi yöneticikliği için en iyi yöntem uzlaşmaktır. MESS'in taleplerini kabul etmektir. Ve bugün açıkki Maden-İŞ yönetimi gene uzlaşma çarelerini aramaktadır. 15 işyerindeki 4000işçiyi de MESS'in kucağına oturtmak istemektedir. Ancak bu defa işçiler de "250 günlük büyük grevin" deneyine sahiptirler. Dahası grevin ardından imzalanan toplu sözleşmenin deneyine sahiptirler. Bu kez işçiler Maden-İŞ yönetiminin MESS'le uzlaşmasına izin vermeyecekler - dir.

Emekçi Kitleler Arasında Mevzilenelim

Sınıflar mücadelesi bütün şiddeti ile sürmekte. Emekçi sınıflar oligarşinin artan sömürüsü - ne, baskısına karşı ellerinden geldiğince diren mektedirler. Ellerinden geldiğince direnmektedirler çünkü birbirinden bağımsız , dağınık ve bu nedenlede doğal olarak güçsüz ve etkisizbu kendiliğinden mücadeleleri birleştirecek, bu küçük dereleri bir araya getirip bir sel haline getirecek siyasi bir örgütlenme, proletaryanın devrimci partisi yoktur. Bu nedenle emekçi kitleler günlük, anlık çıkarları için mücadele et mektedirler. Mücadele geleneğinden yoksundurlar. Deneysizdirler. Bütün bunlar emekçi yığınların mücadelesini güçsüz bırakmaktadır.

Proletaryanın devrimci partisinin olmadığı günümüz şartlarında sınıflar mücadelesine kendiliğindencilik hakimdir. Kendiliğindencilik mücadelenin biçiminde, hedeflerinde ve örgütlenmesinde yansımaktadır. Proletaryanın devrimci siyasi önderliğinden yoksunluk bütün emekçi sınıf ve tabakaların, öğrencilerin, öğretmenlerin, köylülerin, esnafların mücadelelerinde yansımaktadır. Proletaryanın kapitalistlere karşı giriştiği mücadele içinde aynı şeyi söylemek gerekir.

Ülkenin ve sınıflar mücadelesinin bu aşamasında bıkmadan, usanmadan tekrarlamak gere - kir: önümüzdeki acil hedef partileşmektir, proletaryanın devrimci siyasi örgütünü yaratmaktır.

Ne var ki, kimileri önümüzdeki acil görevin partileşmek olması gerçeğini yanlış kavramak - tadır. Proletarya Partisinin inşaası bugünden yarına elçabukluğu ile gerçekleşebilecek bir olay değildir. Evet, önümüzdeki acil, yani der hal yerine getirilmesi gereken görevdir, ama acil olduğu kadar da zorlu bir görevdir prole - taryanın devrimci partisinin inşaası.

Herşeyden önce proletaryanın devrimci programının netleştirilmesi gerekmektedir. Bu yoğun bir teorik, ideolojik çalışmadır. Marksizm-Le - ninizmin biliminin ülkenin somut şartlarına uygulanmasıdır. Oportünist, revizyonist görüşlerin hezimete uğratılmasıdır.

Tek başına programda yeterli değil. Mark - sizm-Leninizmin bilimi ile donanmış, onu ülkenin somut şartlarına uygulayabilen, siyasi kadrolar gerekir. Siyasi mücadelenin çeşitli alanlarında sınanmış, kitleler arasında pişmiş ve her şeyden önemlisi proleterleşmiş kadrolar gerekir.

DEVAMI: Say(5 St:2

KURTULUŞ MİLİTANA NOTLAR victor serge STALİN LENİN

bilmek ve öğrenmek işçi ve emekçi sınıfların görevidir

ÜCRET, İŞGÜCÜ VE EMEK DOĞRU KAVRANILMALIDIR 3

KAPİTALİZMDE TEMEL ÜCRET BİÇİMLERİ

Kapitalizmde başlıca iki ücret tipi bulunur

1) ZAMANA GÖRE ÜCRET İşgücünün saatlik, günlük, haftalık, veya ay - lık değerini gösterir. Zamana göre Ücret, kapitalistlere, işgününü uzatarak, sömürü derecesini yükseltmek imkanını verir. İşgününün uzatılması ise, "fazla mesai" şeklinde ortaya çıkar. Gerçi fazla mesai karşılığında, işçiye daha fazla bir ücret verilir ama, bu işçinin harcadığı işgücünün tam karşılığı değildir. Çünkü uzatılmış işgününün son saatlarında, aynı ölçüde işi yapabilmek için daha çok işgücü harcanır. Bu ise işgücününde ğerini düşürür, kapitaliste daha çok kâr sağlar. Zamana göre ücret, işçiyi, emek üretkenliğini ve yoğunluğunu artırmaya teş - vik etmez.

2) PARÇA BAŞINA ÜCRET: Belli bir zaman içinde üretilen maddeler oranında yapılan ödemedir. Parça Başına Ücretin birimi, ürünün her parçasına ya da işçinin yürüttüğü her eyleme, kapitalist tarafından tesbit edilen miktardır.

Özünde Parça Başına Ücret, Zamana Göre Üc - ret'in biçimsel olarak değiştirilmiş şeklidir Özü, yine Zamana Göre Ücret'tir.

Parça Başına Ücret, işçiyi kendiliğindendaha hızlı ve uzun ça - lışmaya yöneltir Çünkü, işçi, ne kadar çok üretirse o kadar çok ücret alacağını düşünmektedir. Örneğin işçinin bir saatlik ücretinin 4 lira olduğunu düşünelim. İşçi bir saat içinde iki parça mal üretiyorsa, parça başına 2 lira alıyor demektir. İşçi bir saatte 2 yerine 3 parça üretirse ücreti %50 artacaktır.

Parça başına ücret, işçilerin sömürülmesini daha çok gizler. İşçide, çok çalıştığı zaman çok ücret aldığı ya da emeğinin tam karşılığını aldığı şeklinde yanlış bir kanı uyandırılır. Parça Başına Ücret sisteminde, emeğin üretkenliği ve yoğunluğu artırılır, işçi daha fazla çalıştırılır. Bunun meyveleri ni ise, aslında kapitalist toplar.

KAMÇILAYICI ÜCRET SİSTEMİ

Bunlardan en önemlisi TAYLOR SİSTEMİ' dir Bu sistem, adını, "işçileri en hızlı nasıl çalıştırır ve daha çok sömürürüz" diye düşü - nen ve böyle biryöntemi bulan Amerikalı mühendis F.Taylor'dan alır. Taylor sisteminin özü şudur: Kapitalist , işletmesindeki en usta ve hünerli işçiyi tesbit eder. Bu işçinin , her işlemi ne kadar zamanda yaptığı bir kronometre ile saniyesine kadar hesaplanır. Bu veriler, teknik bir komiteye sunulur ve bu komite hesaplamalara dayanarak tüm işçiler için süre ve parça standartları tayin eder. Sonuçta, aynı za - man için iki ücret miktarı konur: standartları gerçekleştiremi - yen işçilerin ücretlerini düşüren bir ölçü olarak düşük ücret ve standartları yerine getiren ve aşanlar i - çin ücretleri artıran yüksek ücret.

Bu sistemde, görünüşte standartları yerine getiren işçi çok ücret alıyormuş gibi gözükür Oysa Taylor sistemi gerçekte, kullandığı standartlar özel seçilmiş işçilerin en fazla güç harcaması na dayanılarak hesaplandığı için bir ceza sistemidir. Çünkü işçilerin çoğu, tesbit edilen standartları yerine getirecek durumdadeğildir, veya bu stan - dartları korkunç bir güç harcayarak, işgüçleri mahvolarak gerçek - leştirebilirler. Lenin Taylor sistemini," ter sızdırmak için bilimsel bir yol" olarak niteler. Bu sistem emeğin üretkenliğini artırırken, işçilerin ücretler toplamı hiç artmaz Bu ise, emeğin sömürülmesinison haddine vardıran bir sistemdir. Zaten, sistemin kaşifi F. Taylor'un sözleri de bunu anlatmaktadır:

"Bilimsel işletmecilikte ötebileceği kadar ötmeyen kuş a yer yoktur.

.....bütün yönetim sanatı şu ilkelerden ibarettir:

1-İşçilerin git gide hızlanarak çalışmaları için önlerine bir prim uzatmak

2-İşçilerin başının üstünde kırbacı şaklatmak, zaman zaman da u - cuyla dokunmak"

Bir diğer sistem ise FORD SİSTEMİDİR. Bu sisteminde amacı aynıdır.

Zincirleme çalışmayı hızlandırmak ve işgücünün yoğunluğunu artırmak. Örneğin zincir eskiden dakikada 4 metre ilerliyorsa , şimdi dakikada 5 veya 6 metre ilerletilir. . Böylece işçi, istemediği halde daha yoğun çalışır ve daha çok işgücü harcar. Sonuç - ta, kapitalistlerin el koyduğu artı-değer miktarı daha da fazlala - şır.

FAŞİZM VE ÜCRETLER

İşgücünün aşırı sömürülmesi ve gerçek üc - retlerin hatta parasal ücretlerin aşırı şe - kilde düşmesi olayı , FAŞİST DEVLET'te daha açık olarak görünür. İşgücünün değeri, daha önce sözünü ettiği - miz, asgari sınıra ka - dar düşer, Çünkü;

"Faşist devlet işe, ücret kıyımı için ge - rekli şartları yarat - makla başlar; işçi sendikalarının ezilip yokedilmesi, bunların fabrikalardaki uzantılarının ve grev hakkınınkal dırılması, toplu sözleşmelerin feshi, işyerinde patronların mutlak hakimiyetinin kurulması...Patrona karşı mücadele etmek, artık bundan böyle, devlete karşı çıkmak demektir. Patronların verdiğiücreti kabul etmemek , devlete itaatsizlik - tir" (11)

Gerçekten de, Almanya da Hitler döneminde ücretler %50 oranında , İtalya'da Mussolini döneminde %65 oranında düşmüştür. Nitekim Türkiye'de 12 Mart faşizm denemesinde, grevler yasaklanmış, işçi ücretleri dondurulmuş ve gerçek ücretlerde 1971 yılında %5.1, 1973 yılında ise %3.9 oranında azalma olmuştur. *(12)*

DIP NOTLAR

(11) D.Guerin, Faşizm ve Büyük Sermaye

(12) TİB Aylık Bülteni, sayı 6

ÇALIŞMA SORUNLARI

GREVCİ İŞÇİLER GREV SÜRESİNCE BAŞKA BİR İŞTE ÇALIŞABİLİRLER Mİ?

275 Sayılı Toplu Sözleşme Grev ve lo - kavt kanunu grevdeki işçilerin başka bir işte çalışamıyacaklarına dair bir hüküm koymuştur. Amacı yö - nünden grev, işçilerin, belirli bir ekonomik ve politik amacı elde etmek için topluca iş bı - rakmalarıdır. Anayasal bir hak olan grev ile işçi sınıfı, üretimi durdurmakta, böylece patronlar üzerine ekonomik bir baskı yaparak istekleri - nin kabulünü sağlamaktadırlar. Grev, mahiyeti itibarıyla işçi sınıfınınpatronlarüzerine uygu - ladığı ekonomik bır baskıdır.

275 sayılı yasa - nın grevdeki ıscılerin grev süresince başka bir işte çalışamıyacaklarına dair koyduğu hüküm, grevdeki işçilerindegrev süresince ekonomik bir baskı altına alınmasını getirmiş - tir. Grev büyük bir ekonomik eşitsiz - lik içinde patron - lar ve işçiler arasında bir direnme yarışı haline sokulmuştur. Öte yandan yasa hükmü grev süresince işçilerinbütün geçim sorunlarının sendikalara yüklenilmesini getirir. Böylesine bir maliproblemden sendikala - rın kaçınmaları, çe - kinmeleri ile degrev hakkının engellenmesi düşünülmüştür.

Diğer yandan 275 sayılı yasa grev yetkisini sendikalara vermektedir. İşçilerin sendikaların isteği olmadan greve gidememeleri, grevlerin sendikalar üzerindeki ekonomik baskısı, grev hakkı - nın yasalarca-patronlar lehine-engellenmesidir.

Grevlerin amacı yönünden-ki amaç üretimin kesinlikle durdurulmasıdır- grev süresince patron - lar, işyerlerine işçi alamazlar, bu doğal bir sonuçtur. Ayni yasağın işçiler içinde uygulanması grevin amacından doğmadığı gibi bu amacın gerçekleşmesini önleyici bir harekettir. Bu yasa maddesi iş - çileri ve sendikaları grev süresince ekonomik problemler içine sokarak grev kırıcılığı görevini yapmaktadır.

Grev süresince patronlar yıllardır sömürdükleri işçiler - den kazandıklarını tek başlarına tüketirlerken, böyle bir birikime sahip ola - mayan işçi sınıfı grevini sürdürebil - mek için açlık ve yoksullukla bir kez daha yüz yüze gelmekte, çok zamanda sınıf sendikacılığından uzak sarı sendikacı - lar tarafından satılmaktadırlar.

BEYKOZ'DA miting

TARİH: 8.Temmuz.1978 Cumartesi
SAAT: 14.00
YER: BEYKOZ Meydanı

EMPERYALİZME, FAŞİZME, ŞOVENİZME KARŞI EYLEM BİRLİĞİ

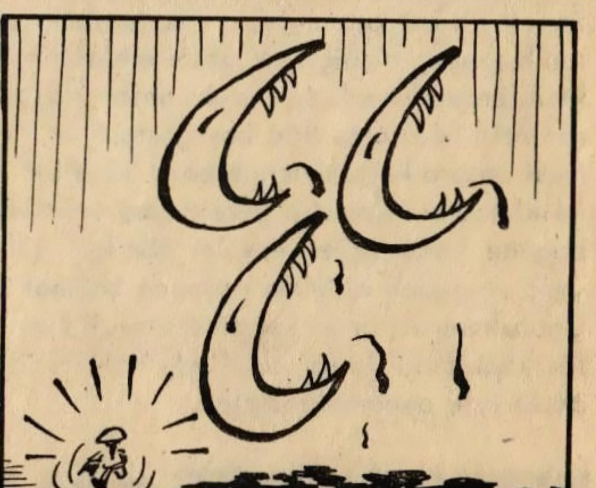
GENÇ-ÖNCÜ, İGD, DEV-GENÇ, EMEKÇİ-DER

HİTLERKEŞ' İN SERÜVENLERİ

ABD ŞİLİ'DE İNSAN HAKLARINI SAVUNUYOR

Mayıs ayı başında, Şili'nin Santiago şehrinde demokratlar açlık grevine başlamışlardı. Açlık grevinin amacı son beş yılda kaybolan yüzlerce kişinin bulunması için hükümete baskı yapmaktı.

Bir süre sonra İsviçre-(Cenevre) deki devrimciler de Santiago şehrindeki eylemleri desteklemek amacıyla açlık grevine başladılar.

Şili'deki faşistdiktatörlük aleyhindedevrimcilerin yarattığı kamu oyu sonucucunda ABD devlet bakanlığı, Şili hükümet yetkililerinden son beş yılda kaybolan yüzlerce kişi hakkında bilgi vermesini istediğini açıkladı.

Bu açıklama emperyalistlerin iki yüzlülüğünün bir belgesidir.

Allende'nin devrilip faşist diktatörlüğün kurulmasında ABD nin etkin rol aldığını CIA ve ABD resmi yetkilileri kendi ağızlarından açıklamadılar mı?

Devrimcileri ilericileri işkencelerde öldüren, Şili halkını sefalet, baskı, insanlık dışı yaşam koşulları altında inleten faşist diktatörlüğü tezgahlayan ve destekleyen ABD emperyalizmi değil miydi?

Ama emperyalistler, bilinçlenen, barış maskeli emperyalizminger çek yüzünü gören ezilen halkları artık kolay kolay kandıramıyorlar. Bunun en iyi göstergesi, dünyanın dört bir yanında yükselen bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesidir.

OPEC ülkeleri direniyor

Petrol üreten ülkeler petrol bakanları geçtiğimiz hafta için de Cenevre'deki OPEC merkezinde toplanarak petrol fiyatları üzerinde tartıştılar.

Bu toplantıda Libya Petrol Bakanı Ahmet Mabruk petrol satışlarında Dolar'ının para birimi olmasından vaz geçilmesini istedi. Cezayir ve Irak petrol bakanlarının desteklemesinekarşı Suudi Arabistan petrol Bakanı Yamanî bu talebi reddetti.

ABD ekonomisinin içinde bulunduğu bunalım ve enflasyonist gelişmenin bir sonucu olarak ABD doları gittikçe değer kaybetmektedir. Dolar'ın uluslararası para birimi olarak kabul edilmekte olması ABD'ye hem kendi ülkesindeki enflasyonu diğer ülkelere aktarma imkânı verirken hemde dış borçlarının gittikçe azalmasına sebep olmaktadır.

Dolar'ın uluslararası para birimi olması 11. Dünya savaşının hemen arkasından ABD'nin en kuvvetli olduğu bir sırada diğer kapitalist ülkelere kabul ettirdiğibir karardır. Böylece ABD kapitalist sistem içinde sermaye hareketlerini ve uluslararası ticareti kontrol etmeyi amaçlıyordu. Diğer bir amacı da yarı sömürge ülkelerle ilişkilerini daha sıkı bir hale getirmekti. Ulusal paraları dolara göre değer kazanan veya genellikle olduğu gibi değer kaybeden bu ülkeler dış ticaretlerinde ABD'ye bağımlı oldukları için, ülke içindeki enflasyonist "kalkınma" programlarının etkisi ile, paralarının değeri düştükçe ABD'ye olan borçları da artmaktadır.

Petrol gibi dünya ekonomisi için büyük bir önem taşıyan enerji kaynağının fiyatının ABD Doları ile saptanması bu mal üzerinde ABD kontrolünü güçlenririrken aynı zamanda bu ülkelerin ABD'ye, Dolar düştükçe daha ucuza petrol satmak zorunda olmasını getirmektedir, her ne kadar OPEC ülkeleri zaman zaman petrol fiyatlarını ayarlamakta iseler de Doların düşmesi karşısında bu bu tedbirler etkisiz kalmaktadır.

Son yapılan OPEC toplantısında Libya Petrol Bakanı A.Mabruk "Iki yıldır enflasyon ve özellikle Doların değer kaybetmesi bütün kazancımızı alıp götürdü. Bu kaybı önlemek için petrol satışlarının dolar birimi yerine bu toplantıda saptanacakbir başka hesap birimi ile yapılmasını öneriyoruz" derken bu durumu dile getirmekte idi. ABD Emperyalizminin uşağı Suudi Arabistan Petrol Bakanı Yamanî bu öneriye karşı çıkmıştır. Yamani'nin OPEC içindeki gücü gözönüne alınırsa Dolar'ın petrol fiyat birimi olmaktan çıkmasının kabul edilmeyeceği anlaşılır.

ABD'DE İŞSİZLİK

ABD resmi kaynaklarına göre işsizlik oranı %6,1 dir. Zenciler arasında %12,3 ve gençler arasında %16,5 olan işsizlik oranı zenci gençler arasında %38.4'e varmaktadır.

BREZİLYA'DA «MUCİZE»

"Brezilya mucizesi' artık bitti. 1968-1974 yılları arasındaki "mucizevi" ekonomik gelişme konusunda, yerli ve yabancı burjuva basını tarafından ortaklaşa yürütülen ve kendilerineÇok pahalıya mal olan propaganda, yerini, geri bıraktırılmış ülkelerin, geri bıraktırılmışlıktan kurtulmaları için, örnek alacakları bir ülke olması açısından, sert eleştirilere ve derin kuşkulara bırakıyor.

Brezilya burjuvazisi için, kârdaki artış oranı ve nisbi olarak duraklayan ve hatta düşüş gösteren (güya 1973'de % 12) enflasyon, mutlu bir aşama olarak kabul edilmişti. VİSAO dergisine-Ağustos 1976-göre, 1971'e kadar ticari denge sağlandı. (1969 da 26 milyon dolar ve 1970 de 232 milyon dolar). Askeri rejimin yöneticileri bu ekonomik bunalıma kısa sürede çareler aramaya çalışıyorlar. Ve buldukları çare de dünya pazarındaki petrol kurları. Fakat ne yaparlarsa yapsınlar ülkeyi sürükledikleri uçurumdan kurtaramıyorlar. 1964 yılında iktidara geldiklerinden bu yana askerlerin yürüttükleri ekonomik politikanın sonuçlarını tahlil ettiğimizde görülüyor ki, general Ernosto Geisel demagoji yaparak, Brezilya halkına ekonomik bunalımdan çıkılacağını ve enflasyona karşı mücadele edileceğini söylerken, halkın da yönetimini desteklemesini istemektedir. Fakat dönemin güçlü adamı maliye bakanı Delfin Neto, gelirlerdeki yoğun birikimi eleştirenleri suçluyordu.

Ortalama olarak emekçilerin ücretleri 1964 den bu yana % 50 düşürülmüştür. Ülkenin kapıları uluslararası tekellere açılmıştır. Askeri rejim emekçi halkın sırtından son 60 yılda önemli miktarda gelirler sağlamıştır. Fakat bu gelirlerin çoğunu hakim sınıflar ve özellikle uluslararası büyük tekeller paylaşmışlardır.

Aşağıdaki tablo bu

nu açık olarak göstermektedir.

GELİR DAĞILIMI
1960-1970

Nüfus %si	Gelir %si 1960	1970	1960-70	% olarak aylık ortalama gelir 1960	1970	1960-70
10	1,17	1,11	-5,13	25	32	- 28,00
10	3,42	2,97	13,16	71	84	- 18,31
10	4,65	3,88	-1655	96	110	- 14,58
10	6,16	4,90	20,32	127	139	- 9,45
10	7,66	5,91	-22,75	158	168	- 6,33
10	9,41	7,37	-21,68	195	210	- 7,69
10	10,85	9,57	-11,80	225	272	-20,89
10	14,69	14,45	- 1,64	305	411	-34,75
10-	39,66	47,79	-20,50	815	1360	-66,87
5-	27,69	34,86	-25,90	1131	1984	- 75,42
1	12,11	14,57	-20,32	2389	4147	-73,59
Top	100.00	100.00	-	206	282	- 36,89

Kaynak: Visao Dergisi, 31 Ağustos 1976

Bu tablodan da anlaşıldığı gibi, nüfusun %10'u gelirin%20 50 artan oranına sahip olurken, öteki bütün toplumsal kesimlerin aldığı paylar azalmaktadır. En zengin olan kesimin % 20 si ulusal gelirin %62 24 ünü, yoksul kesimlerin %80 i ise ulusal gelirin yalnızca %37 76 sını almaktadır. Bunun yanısıra sanayi alanındaki gelişmeyede göz atıldığında "Brezilya mucizesinin ne olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır. Brezilya mucizesinin temeli, yabancı firmaların denetimine ve yönetimine dayanmaktadır. Örneğin otomabil sanayiini 2 firma, makine üretiminin %72 sini başbaşka firmalar, tekstil sanayiin %55,4 ünü yabancı firmalar ellerinde tutmaktadır.

Dış yatırımlar1972 yılında 337 milyon dolarken, 1975 yılında 1,6 milyar dolara yükselmiştir. Brezilyanın dışa bağımlılığı hızlı bir şekilde sürüp gitmektedir. 31 Kasım 1975'de en çok yatırım yapan ülkeler şunlardır:

	ABD DOLARI (1000)	%
1- ABD	2.395.222	32,1
2 İsviçre	890.357	32,1
3- F.Alman	871 .352	11,9
4- Japonya	841 .172	11,3
5- R- U	430 .252	5,8
6- Kanada	410 . 939	5,5
7- Fransa	300. 066	4,0

Kaynak: Maliye Bakanlığı, Temmuz 1976

Başta ABD olmak üzere, 1964 darbesini hazırlayan ve daha sonra Brezilya modelini izlenecek en iyi model olarak göstermeye çalışan bu ülkelerdir. Oysa aradan 13 yıl geçtikten sonra, bu emperyalist politikanın sonuçları şunlardır: Ekonomik bunalım, enflasyon, dış ticaret açığı, aşağı yukarı 30 milyar dolarlık dış borç, ulusal gelirin adaletsiz dağılımı, ulusal bütünlüğü tehtid eden, ekonominin giderek artan dışa bağımlılığı, Bu ekonomik bunalım sonucu olarak sınıflar mücadelesi alanında, temelde farklı olmasına karşın, başlıca iki süreç olayların akışını belirlemektedir. Bir yandan giderek artış gösteren gelirin büyük kısmına el koymak için yerli ve uluslararası burjuvazinin farklı grupları arasında yoğun bir çekişme sürüp gitmekte ve bu kesimler arasındaki mücadeleye yansıyan çelişkileri ortaya koymaktadır. Öte yandan daha yeni başlamasına karşın kırlardaki ve kentlerdeki emekçilerin mücadelesi, bunun yanısırada aydınların gösterileri giderek artış göstermektedir.

HALKIN MÜCADELESİ

Ağır ekonomik ve siyasi bunalım yanısıra, 1977 yılı yoğun bir toplumsal mücadeleyle geçti. Bu mücadeleye, nüfusun geniş bir kesimi, işçiler aydınlar, sanatçılar, kilisenin ilerici kesimleri, avukatlar, gazeteciler, Devlet memurları kadın örgütleri katıldılar.

Bu toplumsal sınıf ve tabakaların hoşnutsuzlukları sayısız yeraltı yayın organlarında belgesel olarak yeraldı. Kısacası bu toplumsal muhalefet demokratik özgürlüklerin iade edilmesini, bütün çalışanların hayat koşullarının iyileştirilmesini istiyorlar, baskıyı, keyfi tutuklamaları ve işkenceyi şiddetle kınıyorlardı. Hatta bu yayınlardan bazıları da

DEVAMI: Say:5 St:6

dünyada DURUM

KÜBA ERİTRE'YE SALDIRMADI

Uzun bir süredir, Küba'nın Etyopya' ile sömürgesi Eritre arasındaki savaşa katıldığı, Küba birliklerinin Etyopya birlikleri ile birlikte Eritre'ye saldırdığı söylentileri vardı. Bu söylentiler üzerine, Çin şablonculari, bu olayı, Sovyet sosyal-emperyalizminin ve Küba askerlerinin paralı askerler olduğunun bir kanıtı saymışlardı. Sovyet şablonculari ise Küba'nın böyle bir saldırısına haklı gerekçeler uydurmaya çabalıyordu. Ancak bizzat Eritre Devrim Konseyi lideri Ahmet Nasır'ın yaptığı son açıklamayla bütün bu iddialar iflas etmiştir. Ahmet Nasır, açıklamasında, Küba'nın hiçbir zaman Eritre'ye karşı düşmanca bir tavır içine girmediğini ve tersine Küba ile ilişkilerinin başından beri olumlu olduğunu söylemiştir. Zaten Etyopya'daki Küba birlikleri Etyopya'nın Eritre'ye saldırısına katılmamışlardı. Fidel Castro'da Eritre sorununun zor yoluyla çözülemeyeceğini söylemişti. Ve artık Kübalılar Etyopya'dan ayrılmıştır.

Kübalılar, Afrika'da ne emperyalistlerin iddia ettiği gibi Afrikalıları birbirine düşürmeye çalışıyorlar, ne macera düşkünüdürler, ne de Çin in iddia ettiği gibi Sovyet sosyal-Emperyalizminin askerleridirler. Onlar yalnızca proletarya enternasyonalizminin gereğini yerine getiriyorlar, Afrika'daki ulusalkurtuluş savaşlarına yardım ediyorlar. Angola'daki Kübalılar emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı ulusal kurtuluş savaşçılarının yanında mücadele ettiler. Güney Afrika'daki (Zimbabwe)Rodezya'daki ve Güneybatı Afrika'daki(Namibia) gerillalara da bunun için yardım ediyorlar. Ama bütün karşıt iddialara rağmen Zaire'nin Şaba bölgesindeki ayaklanmaya da karşı çıkmışlardı. Çünkü bu ayaklanma için koşullar uygun değildi. Bu ayaklanma Angola'nın hemen yanında yeni gerginlikler yaratıp, Angola için gelecekteki tehlikelerin nedeni olabilirdi. Ayrıca Namibia, Zimbabwe ve Güney Afrika'da yükselen mücadeleler üzerindeki dikkatlerin dağılmasına yol açabilirdi.

Kübalılar, Etyopya'daki savaşa ise bir ülkenin zorla sömürge statüsünde tutulması için savaşamayacakları nedeni ile katılmıyorlar.

Burada, şabloncu-revizyonist görüşlerin bir kere daha iflas ettiğine dikkat etmek gerekir. Çin şablonculari, teoriyi pratikten çıkaracak yerde kendi ideolojilerine hayatı uydurmaya çalıştıkları için, "Küba Sovyet sosyal-emperyalizminin emrinde Eritre'ye saldırdı" diye yaygara kopardılar. Sovyet şablonculari ise böyle bir hareketi haklı göstermeye çalıştılar. Bu ne ilk ne de son olan iflasları onların şabloncu görüşlerinden kaynaklanıyor. Hayatın, koşulların ciddi bir incelemesine girmek yerine, gerçekleri revizyonist görüşlerine uydurmaya çalışmalarından ortaya çıkıyor. Halbuki doğru tavır, yeterli veriler olmadığı sürece yorum yapmamak, gerçekleribilmiyorken, Kübalılara haklı veya haksız doğru veya yanlış damğası yapıştırmamak olmalıdır.

AFRİKA'DA ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELELERİ

GÜNEY AFRİKA

Güney Afrika'nın bağımsızlığı için mücadele veren SWETO, 1976 olaylarını protesto etmek için eylemler düzenliyor.

1976 da, ırkçı rejim aleyhine gösteriler ülkenin dört bir yanına yayılmış ve 600 zenci ordu-polis birlikleri tarafından öldürülmüştü.

Sweto'nun liderlerinden Nthato Motlano bir mitingde 3000 kişiye hitaben şunları söyledi:

"Yeni bir düzene kavuşuncaya kadar, insanın insan olma onurunu taşıyacağı, çalışmasının karşılığını alacağı günlere kadar, ve halkımızın yarattıklarının halkımıza ait olacağı günlere kadar mücadeleye devam edeceğiz! O güne kadar sırtımız yere gelmeyecek, mücadele bayrağımız yere düşmeyecek ve polis, emperyalistlerin gönderdiği çizmeleri ile bizi çiğneyemiyecek.!"

Nthato Motlano' nun bu sözleri yüreklerimizi dünya halklarına güven ve dostluk duyguları ile sevinçle dolduruyor. Türkiye halklarının Kurtuluş mücadelesinde azmimizi biliyor güçlendiriyor.

YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ, SOSYALİZM MÜCADELESİ!
YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ BİRLİK VE DAYANIŞMASI!

ZİMBABWE (RODEZYA)

Zimbabwe'de, ırkçı-azınlık rejiminin başbakanı Ian Smith, yaptığı bir televizyon konuşmasında bağımsızlık mücadelesi veren gerillalarla başedemediklerini açıkladı.

Kırsal alanlarda gerillalar yüzünden hükümetin görev yapamadığını, vergi toplayamadığını, belirten Ian Smith İngiltere ve Amerika'ya da serzenişte bulundu ve ırkçı-beyaz azınlık yönetimini destekleme-

DEVAMI: Say:5 St:4

KURTULUŞ 4. CİLT (19.-24. sayılar) ÇIKIYOR

BU KÖŞENİN KAHRAMANI

İŞÇİ MEHMET

sözünü tutar elbet

Mehmet'in günleri yıldırım gibi geçiyor. Sendikadaki çalışma, fabrikadaki iş arkadaş toplantıları kahve söyleşileri ve hepsinin üstüne de bunca uğraşın arasına ne yapıp edip sıkıştırdığı Yılmaz Usta'dan bir şeyler öğrenme... Sonra? Sonra da uykudan çalıp kitap dergi, gazete okuma. İnsan üstü bir çabayla ayakta duruyordu. Mehmet. Gene de mutluydu, genede içindeki heyacanı yitirmiyordu. İnanarak, isteyerek çalışıyordu çünkü. Başka türlü yaşayamazdı bundan sonra.

Bu hızlı akışın içine bir de 17 Haziran cumartesi günüTepebaşı'nda yapılacak toplantının hazırlıkları yüklenmişti Mehmet'in, daha doğrusu Yılmaz Usta'nın sırtına. Yılmaz Usta'ya bir iş verilir de Mehmet bundan payını almadan olur muydu! Mehmet olanca gücüyle koşuşup duruyordu; her zamanki disiplin ve ciddiyetiyle kendine verilen görevi eksiksiz ve tam zamanında yapmak için paralanıyordu.

Bazı kişilere çok bozuluyordu Mehmet. Söze gelince mangalda kül bırakmıyorlardı, bu tipler. Herkesten önde, herkesten çalışkan, herkesten bilgili geçinirlerdi Ama bir iş verilmeye görsün... Şöyle bir ucundan tutar, ilk güçlükte de bırakıverirlerdi. Mehmet, Yılmaz Usta'nın öğütlerini hiç aklından çıkarmazdı oysa. Ne demişti Yılmaz usta? "Ben birine iş verdim mi, ne olursa olsun o iş sonuna vardırılacak demektir.. Yoksa şöyle bir giri şip sonra da olmuyor diye gelecekseniz, yaptığınız hiç bir yarar sağlamaz. Dahası zaman yitirmiş olacağımız için zarar bile vermiş olursunuz. Gücünüzü, koşullarınızı çok iyi tartıp ölçün, beceremiyecekseniz başından söyleyin. Ama bir kez üstlendiniz mi artık hiç bir bahane kabul etmiyorum. Mutlaka çözümlemelisiniz." demez miydi... Mehmet bunu ilke edinmiştiken kendine. Kimi zaman uyumuyor, kimi zaman yemek bile yemiyor, genede üzerine aldığı işi bitirip, sorumluluğunu kavradığını kanıtlıyordu. Bu yüzden Yılmaz Usta da ona iş verince rahat ederdi. Nasıl olsa işi çözümlerdiMehmet. Gene bu yüzden oldukça güç ve özen gerektiren önemli işler de daha çok mehmet'e yüklenirdi. Mehmet bunu bilir, biraz da gurur duyardı doğrusu. Devrimci calısmanın disiplinli bir yarış olduğunu anlamıştı çoktan. Daha da önemlisi bu yarışın tadına varmıştı.

Simdi bir de Ali'yi hastaneden kaçırmak vardı. O kadıncağızın kocası için avukat Metin Bey' le görüşmek vardı. Mehmet, işten çıkınca Metin Bey'in yazıhanesine yollandı. İçi hiç rahat değildi. Metin Bey'i çok iyi tanımıyordu bir kez. Adam bir işçiyi araştırmak ricasıyla karşılaşınca nasıl davranırdı acaba? Tersler miydi. Ya da "Peki" diyip atlatırdı belki. Evet mutlak öyle yapardı. Bak sana, baska avukatlar da uğraşmış Hatice kadının kocası Tayyar'dan bir haber alamamışlar. Metin Bey ne yapabilirdi ki...

Yüreğinde sıkıntı ile Divanyolunda indi otobüsten. Adliye'nin karşısındaki set üstünede aradığı işhanını kolayca buldu. Merdivenleri tırmandı. Ve Metin Bey' in yazıhanesinin kapısında durup bir soluk aldı. Ne diyecekti şimdi? Adam hatırlamazdı bile belki onu. Be Bir daha küfretti kendine ne demeye Ali'yi hastaneden kaçıracağım diye Hatice kadını umutlandırmıştı! Kapı önünde bayağı heyecanlanmıştı.

Sonra ne olursa olsun diyip kapıyı vurdu. Karşısına çelik bir masaya oturmuş bir sekreter kız çıktı. Başını şöyle bir kaldırıp baktı,, yüzünden hemen bir gölge geçti kızın. . Mehmet'i küçümsemişti, hemen anlaşılıyordu. Mehmet'i öfkeden çıldırtan ukala bir ses vızıldadı odada.

KIZ-Ne istiyorsun?

MEHMET-Avukat Metin Bey' le görüşmek istiyorum.

KIZ-Ne yapacaksın? Niye geldin, önce onu söyle!

MEHMET-Yalnız Metin Bey ' e söylerim. Sen haber ver benim geldiğimi.

KIZ-Kimsin sen ayol?

Mehmet gene çıkmaza girmişti. Adını söylese n'olurdu. söylemese n'olurdu! Metin Bey bunca dolu kafasıyla onun adını mı hatırlayacaktı ki. Ne yapacaktı şimdi. Kız da, dikmiş gözünü Mehmet'i süzüyordu. Mehmet kıza bakmıyordu ama, onun alaycı, küçümseyen bakışları bütün vücudunu sarmıştı, çok iyi duyuyordu. Olduğu yerde bir kıpırdadı. Ayak değiştirdi. En sonunda patladı:

MEHMET-Ben sana adımı da söylemem, anladın mı. Metin Bey'le görüşmek istiyorum işte o kadar. Bırak da içeri gireyim.

KIZ-Olurmu öyleşey şaşkın! Kim olduğunu söylemezsen içeri bırakamam seni.

MEHMET-İşçiyim ben işçi. Git söyle Metin Bey' e, işçinin biri gelmiş, sizi mutlaka görmek istiyormuş, de, çok önemliymiş de..

Mehmet Kız'ın yerinden bile kımıldamadığını görünce kendini tutamadı, olanca gücüyle bağırdı:

MEHMET-Git söyle diyorum sana, söylemezsen ben içeri girerim, anlaiçeri girerim, anladın mı.

Ve Mehmet Kız' ın bağırmasına aldırmadan, kapıyı açıp içeri daldı. Kafası kızmıştı iyice.

Kız bir süre dudaklarında alaycıBir gülümseme, Mehmet' in kapı dışarı edilmesini bekledi. Ama beklediği olmadı, Bir balon gibi söndü o zaman. Süklüm büklüm oturdu yerine. Metin Bey! bu işçi parçasıyle ne konuşuyordu? Yeni girmişti buraya; bir hafta olmuştu ancak: Girdiği günden beri de yadırgamıştı zaten. Eski çalıştığı yazıhaneden çok farklıydı burası. Gelenler, gidenler de değişikti epeyce. Simdi o yazıhanede olacaktı ki şu serserinin odadan kovalanışını zevkle seyredecekti. Oysa Metin Bey onu adam yerine koymuş konuşuyordu demek. Bir türlü istediği gibi bir iş bulamamıştı. Gerçi eski yazıhanesi çok iyiydi, çok kibar bir yazıhaneydi doğrusu. Ama oranın da başka sakıncaları vardı. . Genç patron yüzüne bile bakmazken yaslı patron etmediğini bırakmazdı. Hele bir gün ikisi yalnızken, açıkça sulanmıştı kart zampara. O zaman dayanamamıştı işte. Öfkeyle dudaklarını büzüp rujunu tazelemeye başladı.

Birden kapı açıldı. Mehmet göründü. . Sonra inanılmaz bir şey oldu. Metin Bey bu serseriyi kapıya kadar geçirdi. Kapıda el sıkıştılar. Metin Bey ona hiç merak etmemesini, istediğini mutlaka yerine getireceğini söyledi. Aklı almamıştı, Yeni bir iş mi arasaydı acaba?

Mehmet'e gelince uça koşa indi merdivenleri. Üzerinden büyük bir yük kalkmıştı. Metin Bey'e güvenmekle ne kadar doğru davrandığını düşündü. o da Yılmaz Usta gibi adamdan anlamaya başlamıştı herhalde. Göğsü gururla kabardı. Otobüse binerken daha sağlam basıyordu.

KADINLARIN KURTULUŞU İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞUNA BAĞLIDIR.

Doğum Kontrolü

KURTULUŞ'un daha önceki bir sayısında bu köşede "çocuklarımız" başlıklı bir yazı yayınlandı. Okurların hatırlayacağı üzere, yazı doğum kontrolune karşı çıkıyordu. Doğum kontrolünün işçi sınıfı ve ezilen yığınlara "sefaletlerini ortadan kaldırmanın" bir çaresi olarak benimsetilmeye çalışıldığını anlatıyordu.

Bu yazının yayınlanmasından sonra arkadaşlarımız arasında; özellikle kadın örgütlenmesinde çalışan arkadaşlarımız arasında bir tartışma başladı. Tartışmanın gerekçesi; ki özellikle sağlık hizmetlerinde çalışan arkadaşlarımızdan geliyordu, doğum kontrolünün gerekli bir şey olduğu idi. Tartışma daha da açılınca bu arkadaşlarımızın doğum kontrolünden ne anladıkları ortaya çıktı. Şunu anlıyorlardı arkadaşlarımız: her kadının doktor ve hastane gözetimi altında doğurması gerekir. Böylece ana ve çocuk için sağlıklı olmayan doğumlar bilimsel yöntemlerle engellenecektir. Doğum olayı ana ve çocuk için en sağlıklı biçimde gerçekleştirilmiş olacaktır

Bu görüş elbetteki **doğru.** Biz doğum kontrolünün, bu biçimine değil; ki bunun adı doğum kontrolü değil, ana ve çocuk sağlığının tıbbi kontrolü olmalıdır, egemen sınıflar tarafından yoksul halkımıza empoze edilmeye çalışılan biçimine karşı çıkıyoruz. Ve bugün işçi ve emekçi, yoksul ve dar gelirli kadınlarımızın doğum kontrolünden anladığı da bizim söylediğimiz biçimdir. Çetin yaşama koşulları içinde tekrar hamile kalan kadının düşündüğü, en sağlıklı biçimde çocuğumu nasıl doğurabilirim ? değildir. O'nun düşündüğü bu çocuğu doğurmaktan nasıl kurtulabilirim? sorusudur. Tabii ki başvurduğu çare ya hayatına mal olan en ilkel ve tehlikeli yöntemler yada gene her türlü resmi sağlık ve yetenek denetiminden uzak ve binlere mal olan özel muayenehaneler ve kliniklerdir. Bu sorunun kaynağı ise özel mülkiyete dayalı bu çarpık kapitalist yapıdır. Bu yapının ezilen sınıflara armağanı yoksulluktur. Bu yoksulluğun, bu sınıfların insanlarına reva gördüğü, bitmez tükenmez çileler ve kendilerinin yarattığı dünya nimetlerinden yararlandırmama durumudur. Hamile kalan emekçi kadın, bütün bu çileleri çocuğuna reva görmez, kendisi ve ailesi zaten çekmektedir. Yeni doğanda aynı çileleri çekecek ve üstelik yaşayanların maddi refahını daha da azaltacaktır. O bireysel olarak meseleye böyle bakar.

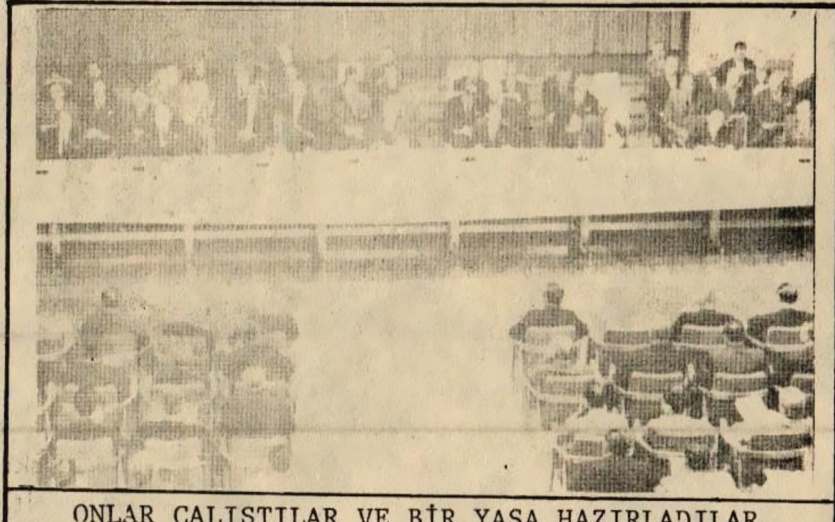
Ama sosyalistler böyle mi düşünmelidirler? Hayır. Onlar doğacak çocuğu, binbir türlü çileye katlanacak bir tek birey olarak görmezler. O'nu, daha güzel ve en güzel dünya için savaşacak proleter ordusunun bir parçası olarak görürler. Önce her canlı gibi yaşama hakkı olan ve bu yaşam nasıl olursa olsun kimsenin engelleyemeyeceği bir hak olan ve sonra kendinden öncekilerin öcünü alacak kendinden sonrakilere ise güzel günler vadeden soylu bir mücadelenin saflarına katılacak birisi olarak görürler. Evet proletarya yoksul, acıları çok ama o yitip gitmekte olan bir sınıf değil, geleceğine güvenle bakan, yaratan bir sınıf. Kendisine yeni katılacak olanlar onun acılarını çekecekler, ama mücadele güçlenecek. Bundan çekinenler ise biz değil, egemen sınıftır, oligarşidir.

Emekçi kadın daha çok doğurabilecekken daha az doğurmaya razı olarak "ehven-i şer" koşullarda yaşamak istemiyor. O reformist değil, devrimcidir. O'nun parçası olduğu sınıf devrimci bir sınıftır. Emperyalizmi ve oligarşiyi bir daha geri gelmemek üzere, layık olduğu yere gönderecek olan sınıftır.

Bu sınıf erkeğiyle, kadınıyla, çocuğuyla ; kendi yarattığı üretim araçlarının mülkiyetinden yoksun bırakılmış yaşamak için işgücünün, bu üretim araçlarının mülkiyetine sahip olan egemen sınıfa satmak zorunda kalanların tümüdür.

Ama biz elbette, bu düzenin koşullarındaki, sağlık hizmetlerinin yaygınlaştırılmasını, ana ve çocuk sağlığına gereken önemin verilmesi demokratik hakkını sonuna kadar savunacağız.

büyük direniş 15·16 Haziran 7

ONLAR ÇALIŞTILAR VE BİR YASA HAZIRLADILAR.

SENİNLE ÖYLE BİR SÖZLEŞME YAPACAĞIM Kİ, HEP BENİM İYİLİĞİME VE SENİN ZARARINA OLACAK; KEYFİM İSTEDİĞİ SÜRECE BEN UYACAĞIM, YİNE KEYFİM İSTEDİĞİ SÜRECE SEN UYACAKSIN ONA...
-ROUSSEAU-

Arkadaşlar, fiatların yükselmesinin nedeni işçi ücretleri değil patron kârlarıdır. Hükümet fiatları durdurmak istiyorsa, patronların kârlarını sınırlasın. Getirilmek istenen toplu sözleşme yasası anayasaya aykırıdır..

İŞÇİLER ARASINDA BU YASAYA KARŞI TEPKİLER HIZLA YÜKSELDİ.

Kardeşler, selgibi akıp giden tarihin önüne anti-demokratik maddelerle set çekilemez. Bu yasa ile Türkiye işçi sınıfının gelişimi önlenecek sanıyorlarsa aldanıyorlar

GENÇLİK İÇİNDE..

VE DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNDE

İŞÇİ. KÖYLÜ. GENÇLİK DEVRİM İÇİN BİRLEŞTİK
DEVRİMCİLER ÖLMEZ

BÜTÜN BUNLAR OLUP BİTERKEN, TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI HER GÜN BAĞRINDAN DOĞAN GÜNEŞLERLE BİRLİKTE, DUPDURU, ENGİN BİR DENİZE BENZİYORDU. BU ENGİN DENİZİ, BASTIRMAK, KÜÇÜK BİR KABA SIĞDIRMAK İSTEYENLER DIŞINDA HERKES, DİPTEN KOPAN DALGALARIN SESİNİ DUYAR GİBİYDİLER...

DEVAM EDECEK

ÇELİĞE ŞEKİL VEREN ELLER BİR PANKARTIN İPLERİNİ GERDİLER YOL BOYUNCA :

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA TÜM DÖKÜM-İŞ

- PATRON FAŞİST ÇELİK-İŞ'İ SOKMAK İSTEDİ FABRİKAYA
- 11 ARKADAŞIMIZ ATILDIĞINDA O ZAMANKİ SENDİKAMIZ MADEN-İŞ "SİZLERE HİÇ BİR YARDIMDA BULUNAMAYIZ" DEDİ.
- İŞ GÜVENLİĞİ İSTİYORUZ.
- MÜCADELEMİZLE FAZLA MESAİYİ DURDURDUK.

Oto sanayi sitesi İstanbul'da binlerce işçinin emeklerini en zor şartlar altında karınlarını doyurmak pahasına sattıkları bir sanayi bölgesidir. Dar sokaklar arasında kurulmuş oto tamirhanelerinin yanı sıra çeşitli iş kollarında küçüğünden büyüğüne fabrikalara, atölyelere rastlanır. İşte yıllarca sarı sendika zinciri altında inlemiş MŞM işçilerinin bir kısmının çalıştıkları iş yeri de buradadır; "MŞM CERESKAL ATÖLYESİ", Ulubaş caddesi, Çelik sokak... Ve bir gün bu sokakta çeliğe şekil veren eller bir pankartın iplerini gerdiler yol boyunca " FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA " diye, kurdular grev çadırlarını ve astılar diğer şiarlarını atölyesinin isli dış duvarlarına "Sarı Sendikaların çemberini kıracağız" "Yaşasın Devrimci İşçi Köylü İktidarı"... Sonra da mücadelelerini dile getirdiler herkesçe biline diye....

—Arkadaşlar mücadelenizi bizlere ve KURTULUŞ okurlarına anlatırmısınız?

—Adım Zeki Aksakal 17 senelik sigortalı işçiyim, iki senede sigortasız çalışmışlığım var MŞM'de iki senedir çalışıyorum. Bu işyerinde sarı sendika Türk Metal-İŞ işçileri 13 yıl pençesi altında işverenle birlik olup tutmuş ve işçileri sömürmüştür. İşçilerden kesilen sendika aidatları ile işyerine hisse ortağı olmuştur. İşverenle, üçer senede bir olmak üzere 25 ve 50 kuruş gibi zamlarla işçinin haberi olmadan toplu sözleşmeleri imzalamıştır. En sonunda bu durumu görebilen MŞM işçileri artık bu sarı sendikalarla işçi sınıfı lehine hiç bir adım atılamayacağını anlayarak devrimci bir sendikada örgütlenmeye namus sözü vermiştir.

—Peki bu karar üzeri ne ne yaptınız?

—Birinci defasındaMaden-İŞ'in 6. bölge temsilciliğine bilhassa giderek bizi üye etmelerini rica ettik ve de üye olduk. Fakat aradan 15 gün geçmeden işveren Büyükdere'de kurulu işyerini kapatıyorum diyerek işçiyi dışarıya dökmüştür. Maden-İŞ 6. Bölgeye gittiğimizde durumu onlara anlattık. Bize şu cevabı verdiler : "Henüz biz orada yetkili değiliz. Sizlere hiç bir yardımda bulunamayız" diyerek MŞM işçilerini kendilerine küstürdüler.

—Bunun sonucu işveren nasıl davrandı?

—İşveren işçilerin bir kısmını oto sanayi sitesinde kurulu çelik sokakta 39 nolu iş yerine göndermiştir bir kısmını ise kış ortasında Pendik tersanesi yanında işyerim var diyerek boş bir araziye getirmiştir. Amacı işçiyi bölmektir.

—İşveren devrimci bir sendikada örgütlenmenizi engellemek için başka ne yaptı?

—Pendiğe gönderdiği işçileri ilk önce "Kuaför iş" kolunda gösterdi bu tutmayınca işçileri 17. iş koluna geçirmiştir ve Liman-Dok sendikası genel başkanı Aslan Sırrı ile anlaşıp ufak tefek zamlar yapıp işçileri bu sarı sendikaya üye ettirmiştir. Ben bölge çalışmaya giderek bu sendikanın işyerinde sözleşmesi olmadığını öğrendim ve diğer arkadaşları uyararak bölge çalışmaya gönderdim. Aynı sonuçları onlarda öğrenince işyerinde baskılar arttı. Ve sendikaya muhalefet kalan üç arkadaşımıza tehditler çoğaldı. Fakat bizi mücadelemizden caydıramayınca başka bir yol denemek istediler ve bana öbür işçilerden daha fazla ücreti açıktan vermeyi teklif ettiler. Buna karşıda sözümüz şu oldu: Bizler kendi çıkarımız için değil işçi sınıfının çıkarına çalışıyoruz dedik. Beni ve diğer arkadaşları yıldıramıyacaklarını anlayınca bizi Pendikten buraya oto sanayine sürgün ettiler ama birazda bilmeden iyilik ettiler çünkü biz burada da mücadeleye devam edip buradaki arkadaşlarla birlikte greve çıktık.

—Arkadaş siz bize kendinizi tanıtırmısınız?

MŞM işçileri grev sırasında, grev yerini işçi sınıfının sınıf mücadelesindeki bir okulu haline dönüştürmüşler, okuyorlar, öğreniyorlar, tartışıyor.

—Adım Mustafa Yılmaz. Yedi yaşından beri çalışıyorum fakat on senelik sigortalı işçiyim. Yedi senedir MŞM de işçiyim.

—Bize MŞM'de ki iş koşullarından bahsedermisin?

—Eskiden gündedokuz saat çalışıyorduk bir saat fazla mesai yaparak. Bu fazla mesaiyi %15 zamlı alıyorduk fakat bu bize avantaj sağlamıyordu. Bunun kalkması için müracaatta bulunduk ama kabul edilmedi. Fakat sonra biz işçiler birleşerek bu fazla mesai zorunluluğu kalkmazsa direnişe geçeceğimizi bildirdik ve müdürlük anında mesaiyi kaldırdı.

—Siz Pendikten buraya ne zaman geldiniz?

—Bir yıl evvel işveren bu iş yerini açarak bizi buraya gönderdi. Buraya geldiğimizde de gördük ki aynı kötü şartlar burada da var.

— Daha önce üyesi olduğunuz sarı sendika Metal-İŞ'ten nasıl ayrıldınız?

—Sarı sendikanın toplu sözleşmesinin bitmesine altı ay varken patron biran evvel toplu sözleşme yapmak istiyordu. Fakat devrimci işçiler buna karşı çıktılar Fakat patron bunu yapabilmek için bazı arkadaşlarımıza rüşvet teklif etti ama devrimci işçilerin parayla satın alınamayacağını anladı. Bu arada onbir arkadaşımız işten çıkarıldı , ve biz sarı sendikadan ayrılıp DİSK'e bağlı Maden-İŞ'e üye olduk Bu arada işverenin baskısı arttı ve sonunda işveren Hacı Osman bayırındaki işyerini, kapayıp kırk işçiyi Pendiğe gönderdi geri kalanlarını oto sanayi sitesindeki iş yerine gönderdi.

—Bu durum karşısında siz ne yaptınız?

—Biz bu durumu Maden-İŞ 6. Bölge başkanı Hikmet Aslan'a ilettik, fakat bize şu cevabı verdi, "İşveren sizi istediği yere gönderebilir siz kendi kendinizi örgütleyin ben sizinle beraberim. Bu cevabı aldıktan sonra arkadaşlarımız arasında kopmalar başladı. Bu arada faşist Cevher-iş sendikası işverenle anlaşarak işyerine girmek için işçilerin arasına girmeye çalıştı. Fakat devrimci işçilerin azimli mücadelesi karşısında kuyruklarını kıstırıp kaçmak zorunda kaldılar. Maden-İŞ sendikası bu durumu bildiği halde ilgilenmedi ve revizyonist olduklarını bir daha ortaya koydular.

—Şu anda yetkili olan TÜM DÖKÜM-İŞ Sendikasında nasıl örgütlendiniz?

—Maden-İŞ bizimle ilgilenmeyince gerçek devrimci sendikanın TÜM DÖKÜM-İŞ olacağını anladık. Çünkü MŞM işçilerinin mücadelesinin başından beri TÜM DÖKÜM-İŞ yetkilileri işçilerle beraber omuz omuza mücadele etmişlerdi şimdi de bu mücadele sürüyor. Faşist Cevher-İŞ'i temizledikten sonra TÜM DÖKÜM - İŞ e bütün işçiler üye oldular.

Devamı: Say5 St:1

★★★

Grevdeyiz duydunuz mu
Yoksa tüm uyudunuz mu
Haksızlık hiç de yok mu
Şen ola GREV, şen ola .

★★★

El ele verdik biz işte
Beraberiz her bir işte
Dert de ortak neş'ede
Şen ola GREV, şen ola

AMATÖR TİYATROCUYA DERSLER 5
Bertolt Brecht
DİYALEKTİK TİYATRO

DEVRİMCİ SANAT

Savaş sonrası kuşak, çalışmalarına bu noktadan çıkarak ve diyalektik görüşü benimseyerek başladı Gerçek kabul edilince diyalektik, tiyatroya tamamen egemen oldu; bir an'a önem veren yapısı tamamen yadsındı. Örneğin savaş kabul edilince , dünya devrimi yadsınamaz. Birincisi bir gereksinmeyse, bu yalnız ikincinin varolmasındandır. Eğer sahnede emperyalist kapitalizm bütün güçlerini birleştirmek için prova yaptırıyorsa, bu muhakkak dünya devriminin son provasıdır: Bir ulusun göçünü sağlıyorsa bu son sınıf çatışmasının dikey bir göçüdür.

Burada savaş bireyin ileride oynamak zorunda kalacağı rolü göstermektedir. Tek kişi etki gücüne ancak bir çok kişinin temsilcisi olarak sahip olur. Ama onun büyük ekonomik-politik işlemlere katılması sömürülmesiyle sınırlanır. "Bireyler kitlesi"satın alınabilirliği yüzünden bölünemezliğini yitirir. Birey durmadan satın alınır; bunun sonunda meydana gelen işlem bireyi hiçbir şekilde tanımayan, bireyin el koymasıyla değişmeyen ve sonucunu bireyin belirleyemediği bir işlemdir.

Çağın maddesel birikimi, teknikteki dev adımlar, finans-kapitalin korkunç eylemleri, hatta "materyalist savaş" olarak dünya savaşı ve hepsinden önce gelen bireyin şansı ve riski tamamen idealist ve kapitalist kavramlardır ve bu kavramlar yeni oyun yazarlığının temelini oluşturmuşlardır. "Dünya dolaysız gösterilmeli ve benimsenmelidir. Dünyanın gaddarlığı, büyüklüğüymüş gibi yansıtılmalıdır. Dünyanın tanrısı 'şeylerin tanrısıdır' ". Böyle bir teorinin denenmesi (küçük diye nitelendirilen)düşüncesive (büyük diye kabul edilen)eylemi arasında keskin birçelişki varmış gibi gözüken burjuvaziye karşıdır Oyun yazarlığının bu konularla ilgilenmesi yalnız ve yalnız yeni kuşakla eskinin bir çatışması olarak anlaşılmalıdır.

Diyalektik tiyatro ilkin güçlü bir içeriği olan deneyler yerine biçimsel kibar deneylerle gelişti. Psikolojisizyani bireysiz çalıştı, epik metoda önem vererek durumları, işlemlere ayrıştırdı. Mümkün olduğu kadar yabancı ve objektif gösterilen büyük tipler(bunların kişiliklerine insan kendini kaptıramazdı zaten)öteki tiplere karşı durum alışları açısından incelendi. Bunlafın eylemleri olağan değil, ilgi çekiciydi: Böylece tüm dikkat olaylar arası ilişkilere, belli gruplar arası işlemlere çekilmiş oluyordu. Demek ki seyirciden bilimsel, kendini akışa kaptırmayan bir tutum bekleniyordu(yazarlar bunu gerçekleştirebilmiş olduklarına inanıyorlardı) Bu hareket tiyatronun bütün öğelerinin, seyirci dahil, değiştirilmesi şeklinde gelişti. Toplumsal bir mekanizma olarak tiyatronun işlevselliğinin değişmesi zorunlu oldu.

Bunları politikbir eylem olarak düşünmemeli, teknik bir atılım şeklinde yorumlamalıyız. Çünkü burada da herşey burjuvaziye özgü havasını korumaktaydı; içerik dahil. İnsanın kendine özgü durum alışı yeni inceleme metodlarıyla çok objektif olarak gözetleniyordu. Tabi ilkin, varolan ve eleştirilip tartışılması söz konusu bile olamayacak toplum içindeki durumu... Bu yeni tiyatro "insanın alın yazısının çizgisini" izlemek amacını güttü. Eski dramatiğin bakış açısıyla dünyayı görmesi olanaksızdı. Varolan tiyatro biçimleri çağın insanına tipik insan yaşantısını, yada insanlararası durum almayı açıklayamıyordu. Bunun için tiyatro yeniden epik biçime başvurdu. Herşey "akıcı, hareket içinde" kabuledildiğinden dökümanter sunuş biçimi abartıldı. Seyirci tiyatroda alışılagelmişin dışında bilimsel bir tavır almalıydı. Yani bir fuarda teknisyenlerin, bilim adamlarının buluşlarını incelerken aldığı tavrı tiyatroda, insanların alın yazılarını ve durum alışlarını incelerken de her-

Devamı: Say5 St:1

POLİS AFİŞ

BAŞTARAFI: Say:6 St:9

götürülmüşlerdir. Şube yapılacak herhangi bir işlem bulamadığından arkadaşlarımızı tekrar semt karakoluna geri göndermiştir. Afişlemede kullanılan gereçlere ve afişlere el konulmuş, arkadaşlarımız öğleden sonra 14.30 da serbest bırakılmışlardır.

Oligarşinin tüm bu baskı ve engellemelerine karşın ertesi gece Şiriner'de tekrar afişlemeye çıkılarak, yarım bıraktırılan afişleme tamamlanmıştır.

MŞM GREVİ

BAŞTARAFI: Sy:1,St:5'de

katıldılar, dillerinde grev türküsüyle. Merhaba' nın gösterilerine ara vermesi üzerine, MŞM Grevini desteklemeye gelen "Hava-İş" sendikasına üye işçiler ve Hava- İş sendikası Genel Başkanı bir konuşma yaparak MŞM işçileriyle sonuna kadar omuz omuza olacaklarını belirtti."

Merhaba'nın 141- 142 adlı oyununu izleyen işçiler, daha sonra kendi aralarında tartışarak ve mücadeleleri üzerine birbirlerini aydınlatarak bir grev gününü daha devrimci disiplin ve kararlılık içinde sona erdirdiler.

DİYALEKTİK TİYOTRO

BAŞTARAFI Say:4 st:6

hangi bir öneriyi körükörüne izleyemez bütün duygusallığını bırakmalı ve kendini kaptırmamalıdır . Modern burjuva seyircisi ağızkalabalığına getirilip yenilemez, kendi kendine sistemleştirebilmesi için insanı ham madde olarak görmelidir. Modern burjuva seyircisi insanı karışık durumlarda görmeyi sever; eski tiyatronun ne mantıki nedenlerine, nede psikolojik motiflerine ihtiyacı vardır . Ama, birbilginin yeteneklerine sahip olmayan bu kişi, bu tür yapıtlardan hiç birşey anlayamaz, çünkü bu yapıtlar insanlar arası ilişkileri bilinçli olarak bulanıklaştırmıştır. Gerçekten de zamanımızda insanlararası ilişkiler berrak değildir. Tiyatronun, bu berraksızlığı en klasik bir biçimle, epik bir dinginlikle gösterecek yeni bir biçim bulması gereklidir

SİNOP'TA FAŞİST SAVCILAR

BAŞTARAFI Shf:6 St:7

salıverilmekteydiler. Devrimciler ise her fırsatta tutuklanmaktadırlar. Faşist savcıların uygulamalarına bir sürü örnek verilebilir: 1)18 Nisan günü Sinop Eğitim Enstitüsü'nde meydana gelen faşist saldırı sırasında kafasından ağır şekilde yaralanan Nurhak Kocabaş isimli devrimci bir öğrenci faşist savcı İhsan Eryılmaz tarafından tutuklanmıştır.

2)Üzerlerinde polisin bıçak ve tornavida yakaladığı 2 faşist sudan gerekçeler gösterilerek yine bu savcı tarafından serbest bırakılmıştır.

3)Bir devrimciye elinde bıçakla saldıran Mehmet Can isimli bir faşist(bıçak çektiğine dair tanıklar bulunduğu halde)salıverilmiştir.

4)Bu savcıların ifade vermeye giden devrimcilere ilk sorduğu soru"hangi derneğe üyesin","komünistlik sizin neyinize"gibi sözlerdir.

5)Son olarakda izinsiz gösteri yaptıkları iddiasıyla 5 devrimci savcıBurhan Kara tarafından tutuklanmıştır.

Öte yandan faşistlerin hergün yaptıkları gösteri yürüyüşleri görülmezden gelinmektedir. Faşistler hergün okula alınmadıkları iddiasıyla Valilik önünde gösteri yapmaktadırlar. Bunun karşısında ne soruşturma açılmakta, ne de tutuklanan olmaktadır

Faşist savcıların yaptıkları yanlarına bırakılmayacak ve mutlaka hesap sorulacaktır!

VİZOTEKS

BAŞTARAFI: Sy:6,St:1'de

dikal çalışmadan ötürü çıkarıldılar, üç katı tazminat haklarını, bunun için mücadele edecekler..

Halil arkadaşın kesin ise alınması için sonuna kadar direnilecek. Böyle söyleyorVİZOTEKS işçileri..

TEKSİF şube başkanı korsan İhsan Yelkenin; "sözleşmeden yararlanamayacaksınız' şeklindeki palavralarına kulak asmıyorlar

"DİSK'in çatısı altında toplanacağız. Sarı Türk-İş artık alındatlarımıza göz dikmesin. Temsilcimizi geri ye aldıracağız. Patronları ve sarı sendikacıları artık çok iyi tanıyoruz."

DÖNER

BAŞTARAFI:Say:6 St:7

Yeni uygulamada, bu payların arttırılması bu farklılığı arttırıcı bir biçimde yapılmaktadır. Profesör ve doçentlerin 4-5 bin lira arttırılırken, işçi, hemşire, laborant gibi çalışanların payları 100 lira kadar arttırılmıştır.

Tüm bu uygulamalarda sınıfsal farklılaşma en açık biçimde kendini göstermektedir. Bu uygulamalar da Kürsü ağası olarak nitelendirilen, mevcud düzenin uzantılarının aç gözlülüğü önemli rol oynamaktadır.

400 imza
İŞÇİLER TÜRK İŞ

BAŞTARAFI: Sy:1,St:8'de

ken yalan söylemektedir "Kardeşler; Türk- İş yetkilileri, İşçi sınıfı dışında ve işçi sınıfı adına iktidarla pazarlığa oturmuş olabilir. Bazı kişisel çıkarlar için işçi sınıfını bir pazarlama uzmanı tavrıyla elden çıkarmak isteyebilir. Ama biz işçiler, Türk-İş yetkililerine gerekli cevabı verdik ve daha da vereceğiz.

ECEVİT SOVYETLER...

BASTARAFI Sayfa:1 Sutün:6'da

olarak kullanmaması, kullandırmaması. Bu durumda Türkiye NATO ve Türkiye ABD ilişkileri bir çıkmaza girmekte. Zira Türkiye emperyalizmin SSCB'ye karşı ileri karakolu halinde. Ülkemizin dört bir yanı SSCB'ye bir ilk taarruz, için çeşitli Amerikan ve NATO üsleri ile dolu. Ülkemizde binlerce Amerikan ve NATO askeri var. Kısacası Türkiye SSCB'ye karşı topraklarını bir saldırı üssü olarak kullandırmakta.

Ecevit'in SSCB gezisine karşı ülke içindeki tepkiler ilginç. Anti komünizmin başlıca çığırtkanları suskun. Tek laf etmiyorlar. Zaten kendi iktidar dönemlerinde de Türkiye SSCB ilişkileri aynı yoğunluktaydı. Kendileri de SSCB'den koparabildiklerini düğün bayram kabul ediyorlardı. Bir yandan Türkiye ile SSCB ekonomik ilişkileri her yıl biraz daha gelişiyordu, diğer yandan da ülke anti- komünizm çığlıklarından geçilmiyordu. SSCB ile ekonomik antlaşmaları imzalayan aynı insanlar iki gün sonra komünizme , SSCB'ye küfürler, lanetler yağdırıyorlardı.

Ecevit'in yaptığı ise biraz daha farklı. O anti-komünizmin açıktan çığırtkanı değil. Onun için yaptığı ile söyledikleri ilk bakışta birbirleriyle çelişmiyor, gibi görünmekte . Onun dış politikada yaptığı ülke içindeki politikası'nın bir benzeri. Uzlaşma! Ama hep sömürüden yana. Sömürünün devamından yana. Oligarşiden, emperyalizmden yana...

Türkiye solunun Ecevit in SSCB gezisi konusundaki görüşlerine de değinmek gerekiyor. Önce Aydınlık gazetesi ve TİKP'ye bakalım Aydınlık gazetesi var gücüyle Ecevit'in ülkeyi SSCB'ye sattığını anlatıyor. Anlattıklarının en güzel ifadesi bastığı bir karikatür: El sıkışan Ecevit ve Brejnev diğer elleriyle el sıkışan Atatürk ile Lenin'in resimlerini boyuyor. Anlatılmak istenen açık : Atatürk zamanındaki ilişkileri bugünkü ilişkiler bozmakta. Talep edilen Kemalizm. Türkiye solunun diğer kanadı tam tersi bir durumda. Onlar ise Ecevit'in gezisi ile "ileri demokratik düzen"in bir ileri adım daha attığı yaygarası içindeler.

Bütün olup biten ise şöyle özetlenebilir: Ecevit yıllardır süren politikayı devam ettiriyor . Zorunlu olarak SSCB ile ekonomik ilişkileri geliştiriyor ama bunu bir yandan da anti-komünist çığlıklar atmadan yapıyor.

ZİMBABVE

BAŞTARAFI: Say:3 St:4

dikleri için suçladı.

İngiltere ve ABD bağımsızlık aşığı oldukları için değil, 1 beyaza 20 zencinin düştüğü ZİMBABWE'de ırkçı-beyaz azınlık rejimine karşı tepkilerin devrimle sonuçlanacağından korktukları için Ian- Smith'i desteklemiyorlar. Önerdikleri ise siyah- çoğunluk hükümeti.. Yani görünüşte bağımsız, çoğunluğu temsil eden ama gerçekte emperyalizm tarafından yönlendirilen bir hükümet.

Ne ırkçı-beyaz azınlık rejimi ne de yeni-sömürgecilik metodları ZİMBABWE'deki kurtuluş mücadelesini durduramayacak.

İTÜ YURDU

BAŞTARAFI: Sy:1,St:7

bir kalesi olacağından korkuyor. Oligarşik devlet Erdoğanların, Zekilerin, Nurettinlerin hayatları pahasına verilen mücadeleden korkuyor. Fakat biz biliyoruz ki oligarşi bize yurdu ikram etmez yurt devrimcilerin kararlı mücadelesi sonucunda açtırılacaktır. Bu mücadeleyi belirleyecek devrimcilerdir.

İTÜ yurdu için verilen mücadele çeşitli biçimleriyle yıllardan beri sürdürülmekteydi, bugün farklı bir aşamaya gelmiştir. Okulun önünde çadır kurmak şeklinde süren mücadelemiz yurdun kesin açılış tarihinin belirlenmesine kadar başka birçok çeşitli biçimlerde devam edecektir. Yaşasın İTÜ'nün devrimci birliği

İNFAZ YASASI

BAŞTARAFI: Say:6 St:9

den tahsil edilmemesi

9)İsteyen mahkumun istediği cezaevine gönderilmesi ve ve masraflarının devlet tarafından karşılanması,

10)Hastane ve mahkemeye sevkte hiçbir kısıtlanma olmamasıve masrafın devlet tarafından karşılanması,

11)Cezaevlerinde mahkumlarla ilgili her konuda tutuklu ve hükümlülere danışılması ve onların onayı alınmadan herhangi bir uygulamanın yapılmaması.

Taleplerimiz bunlardır. Bunların gerçekleşmesi için mücadele ediyoruz. Tüm tutuklu ve hükümlü arkadaşların ve tüm halkımızın bu mücadeleye katılmasını istiyoruz

PANTEL İŞÇİLERİ

BAŞTARAFI: Sy:6 St:2'de

anlamıyla birer sarı sendikacı idiler, işçilerin mücadelelerine sahip çıkmadıkları gibi yapacakları eylemleri desteklemeyeceklerini de belirttiler. Bunun üzerine kendi çadırlarını kurup direnişe başlayan işçiler, kendilerini yalnızlığın içinde buldular. Aralarında sınıf bilincini kavramış işçilerin bulunduğu PANTEL'in yiğit işçileri yılmadılar. Bu sınıf savaşının küçük bir parçası ve örneği idi.

Bölge çalışmadan müfettiş getirip durumu kendileri tesbit ettirdiler. Patronun çağırdığı polislerin karşısına kendileri çıkıp, kararlılıkla mücadelelerini sürdüreceklerini ve haklılıklarını kabul ettirdiler.

Şimdi PANTEL'in önünde gümbür gümbür grev davulları çalmıyor, her yer grev pankartları ile donatılmamış, ama 6 işçinin yüreği bayram yeri , sınıf savaşının küçük bir parçası olduğuna inandıkları bu eylemlerinde zafere ulaşmak için varlarını yoklarını ortaya koymuşlar. Yanlarına sokulan her işçiye birşeyler anlatmak, kendi sorunlarının aslında bütün işçilerinin sorunlarının bir parçası olduğunu kavratmak için çabalıyorlar.

Ertuğrul Kürkçü'nün Koçaş'a Cevabı

Bay Koçaş'a göre işkence İstanbul'daki bir kaç kötü adamın işidir; üstelik o, işkencecilik - le itham edilen- kendisinin de itham itham eder gibi yapıp vazgeçtiği- "yakın tanıdığı" nın "cesaretli" açıklamalarından", "haz duyarak", "Sayın Ünlütürk' - ün bu işlerle ilgisinin ve bilgisinin olmadığına" inanabildiğine göre,, öyle anlaşılıyor ki, onun gözünde kötü adam sayısı, "uygar insana yakışan", yani gerçek olmayan, her açıklamayla biraz daha azalacak, işkenceye uğradıklarını iddia (!) edenlerin iddiaları da giderek artan bir biçimde "genişletilmiş hayal ürünleri" kategorisine girecektir. Böylece tarih de 12 Mart'taki kuduran siyasi gericilikle demokrasi arasındaki savaşı kendilerine işkence edildiğini sanan birtakım paranoyaklarla ruh doktorları arasındaki bir savaş olarak kaydedecektir! Ve böylelikle hem Koçaş kurtulacaktır, hem de Ünlütürk! Ne âlâ!

Ne yapalım ki , bizim "gönlümüz", Bay Koçaş gibi, Bay Ünlütürk'ün"şimdi yaptıkları açıklamadan yana" değildir ve "dedikoduları çıkartanlardan" biri olarak bizi "tatmin" etmemiştir. Anlaşılan zevklerimiz uyuşmuyor. Ona "haz" veren şeyler bize vermiyor.

Ben kendi payıma, 2 Nisan 1972'den 22 Nisan 1972'ye kadar Erenköy'deki Zihni Paşa Köşkü olduğu daha sonra açığa çıkan işkencehanede kaldım. Buraya gözlerim bağlı olarak getirildim . Gözlerim ancak sorgulamalar sırasında ve hücrede yalnız iken açıldı Beni sorguya çekenlerin başında üzerinde resmi üniforması ile Tümgeneral Memduh Ünlütürk' ün görev (!)yaptığını gözlerimle gördüm. Ünlütürk bana, "şimdi Türk Genel Kurmayına bağlı kontr-gerilla teşkilatının elinde bulunuyorsun. Biz genel kurmay başkanından başka kimseyi tanımıyoruz.

DEVAM EDECEK

TEKSTİL MUHALEFETİNİN

BAŞTARAFI Sayfa:1 Sutün:9'da

İki yıl süreyle onbinlerce proleterin gücünü yine aynı "işgalciler " yönlendirecekti. Milyonlar tutarında aidat yine "hırsız" kasalarına girecekti. Onbinlerin ekonomik-demokratik mücadelesini yine "işçi simsarları" verecekti..

Öyle de oldu; onbinlerin gücü elden geldiğince pasifize edildi, aidatlar kesildi merkezde parasal birikim başladı. Şube yöneticileri toplantılarına kendi imkanlarıyla gidip gelmeye başladılar. Sendikal çalışmadan ötürü işten atılanlar özel hakemin keyfi oluncaya kadar aç gezdiler. Parasal birikime rağmen, DESTAŞ ve KONFOR YATAK grevlerinin ardından PENYELÜKS karışınca, merkezden "para bitti" gürültüleri gelmeye başladı....

Sözleşmeler yapıldı ve [illegible] sözleşmelerin peşinde sarı TEKSİF ile sınıf ve kitle sendikası (!)TEKSTİL ' in arasındaki farklar arandı, işçiler arasında uzun süre . İşçiler farklılıkları ekonomik-demokratik kazanımlarda görmek istiyordu. Oysa TEKSİF ve TEKSTİL'in son dönem sözleşmeleri arasında sadece edebiyat farkı vardı. Genel ayrımları göstermek, anlatmak, ustaca tezgahlarla pasifizmin rayına oturtulan devrimci potansiyeli , o raydan alıp çıkarmak, patronlaşmış bir merkeze olan ve tüm sendikaya yönelen küskünlüğü dağıtmak yine proleter devrimcilerin görevi oldu.

Şimdiki yönetime, 7. dönem sözleşmenin arkasından TEKSTİL'in yetkili olduğu birçok işyerinde TEKSİF ajanlarıyla, proleter devrimciler arasındaki yoğun mücadelelerden detaylı olarak sözetmeyeceğiz. Çünkü şimdiki yönetimin bu konularda bizim bilemediklerimizden de haberdar olduğuna kesin inanıyoruz.

Böyle bir yapıyla bu güne gelindi...

Tavanda merkez, muhalefet ve siyasetler savaşı tabanda ise TEKSİF ajanları ve proleter devrimciler savaşı..

Ve de genelindetavanı kendi içi savaşından ötürü pek bağlamayan, fakat tabanı ise kasıp kavuran tüm çıplaklığı ve şiddetiyle patron-işçi savaşı.

68 işyerini içeren ünlü "7. dönem sözleşmesinin" kuytularına inmek istiyoruz biraz.

"Sendikanız TEKSTİL 7. dönem toplu iş söz leşmesini kitap halinde bastırmakla siz üyelerimizin [illegible] okumalarını, hak ve borçlarını öğrenmelerini ve uygulanmayan bölümleri olursa ilgililere başvurarak uygulatma olanağı bulmanızı istedi...

".... Müzakerelere tüm şube başkanları katıldı. Söz ve karar sahibi oldular. (Yani bu rezilsözleşmeyi merkeziyle, muhalefetiyle birlikte imzaladık)...

"...Bu nedenle kitle ve sınıf sendikacılığı ilkesinin birlikte yürütülmesi ve siyasal alanda da kavga verilmesi zorunludur..."

Sözleşmenin kitap haline gelmesi aylar sürdü, Bu süre içinde bir çok işçi disiplin maddelerinden habersiz, "yan baktı" gerekçesiyle, 21maddeyle daha tanışmamış işçiler tornavida kaybetti diye, madde 36 uygulanmadan ek makina verilen işçiler çalışmıyor diye işlerinden oldular...Ve tabana, sözleşme kağıda dökülene kadar 10 ay-14 ay, birer yıllık süreler olarak yutturuldu..Bu ayın başında ikinci yıl zamlarını isteyen işçilere birinci yılın 10 aylık ikinci yılın ise 14 aylık ilginç yıllar olduğu bu günlerde anlatılıyor.

Ve..,MADDE:24- 24 TEMMUZ günü, işçi bayramı olarak kabul edilmiştir.."Patronlaşmış işçi simsarları"bu maddeyi hiç rahatsız olmadan imzalarlar, fakat gercek işçi sınıfı temsilcisi olacak yöneticiler bu imzayı atmazlar!.

Sözleşmede işçi sendikası yetkilisi olan isimler şunlar :
Rıza Güven-Erol Yalçın Hüseyin Akduman- Yunus Kara-Özer Kömek- Asker Köroğlu-Mülayim Güdücü-Ali Aykut- Mustafa Ay-Rıdvan Budak- Recep Şengün-Kazım Doğan- -Hamdi Gülen-Besim Usta Fuat Pınarbaşı- Ertuğrul Altay-

TEKSTİL iş kolundaki iki büyük sendikanın farklılığını bir kaç harf değişikliğine indirgeyensözleşmeye imza vuran isimler bunlar...

içlerinde simsarlarda var. Bu simsarları keşfedip bildirilere yazanlarda!.. Sözleşme yeni bir olay sayılabilir. Alttaki alıntı ise geçen kongre öncesi bir olay ve muhalefet şubelerinin niteliğine değiniyor. Merkeze karşı "ihtilal" havası estiren isimlerin imzalarını , merkezin imzalarıyla birlikte,

devam edecek

EMEKCİ KİTLELER

BAŞTARAFI: Say2 St:1

Gerek programın yaratılması, gerekse siyasi kadroların yetiştirilmesi ve geliştirilmesi bugün başarmak zorunda olduğumuz çalışmalardır . Ve bu iki çalışma birlikte yürümek zorundadır.

Proletaryanın devrimci programının yaratılması merkezi bir görevdir, ancak bugünkü aşamada kadrolar sorunu aynı biçimde ele alınamaz.

Kadro sorununda en önemli mesele bugünkü kadroların proleterleşmesi, ihtisaslaşmasıdır. Bunun tek yolu ise yoğun kitle ilişkileridir. Emekçi sınıf ve tabakalar arasında ama özellikle proleterya arasında en yoğun kitle çalışması gerekir.

Kitleler arasında çalışmayı öğrenmek, yaygın, daha yaygın kitle bağları kurmak, kitlelere öğretmen olmak kadar onlardan da öğrenmek bugün her proletarya sosyalistinin önde gelen görevidir. Başarmak zorunda olduğu bir görevdir.

ÇELİĞE ŞEKİL VEREN ELLER BİR PANKARTIN İPLERİNİ

BAŞTARAFI Say:4 st:9

—Greve gidişnedenlerini anlatırmısınız ?

—13. ve 14. maddeyi içinde kapsayan disiplin kurulu maddesini kabul ettirmek ve bazı sosyal haklarımızı elde etmek ve de ücretlerimizi arttırmak için greve çıktık..Bütün haklarımızı alıncaya dek grevimizi sürdüreceğiz.

—Bu iş yerinin en küçük işçisi sensin , sen kendini tanıtsana bizlere.

—İsmim Ümit Gedik, 17 yaşındayım üç senedir sigortalı olarak çalışıyorum, bir senedir MŞM'deyim.

—Grev hakkında ne düşünüyorsun?

—İlk olarak bir greve çıkıyorum. MŞM ' ye girdiğim ilk aylarda devrimci mücadelenin daha henüz ne olduğunu bilmiyordum. Daha sonra ustamdan öğrendim. Ve bu mücadeleye gerçekten inandım ve bırakmayacağıma da söz verdim. Şimdi grev ve haklarımızı alabilmek için sonuna kadar mücadele edeceğiz. Bu aynı zamanda bizim mücadelemiz değil tüm işçi sınıfının mücadelesidir.

—Sen kaç senedir burada çal çalışıyorsun amca? Bir de sen bize birşeyler söyle...

—Ben MŞM de 12 yıldır çalışıyorum. Daha öncede köyümüz orman köyü olduğundan orman işçisi olarak sigortasız çalıştım. MŞM'de sigortalıyım. Buraya 140 kuruş saat ücreti ile vasıfsız işçi olarak girdim Şimdi ise usta oldum Dört beş makinayı kendim çalıştırıyorum. Ona rağmen ücretim halen şimdiki asgari ücretin 12 kuruş üzerinde. Hakkımızı almak için biz burada greve çıktık. Ölünceye kadar direneceğiz , hakkımızı alacağız. Grev bizim yasal hakkımızdır silahımızı kullanarak hakkımızı alacağız. Patrondan bu silahımızı kullanarak hakkımızı alacağız.

—Patrondan sözleşmede ne istiyorsunuz

—İsteklerimizin için de en başta gelen iş ve can güvenliğinin sağlanması. Çünkü bu güne kadar bir arkadaşımızın bacağı kesildi, bir arkadaşımızda kafası ezilerek öldü.

—Bende birşeyler söylemek istiyorum KURTULUŞ okurlarına...

—Tabi usta buyur tanıt kendini...

—Adım İdris Talay, 13 senedir MŞM işçisiyim, işe vasıfsız girdim şimdi her işi yapabilecek şekilde yetiştim. 140 kuruşa işe girdim şimdi asgari ücretle çalışıyorum. Bu arada patrona geçinemediğimizi bildirdiğim zaman "siz beni büyük egemen sınıf yaptınız. Bakanlığa vardığım zaman sıra beklemeden ayağımın burnuyla kapıyı açıp giriyorum Yalnız sizin haklarınızı vermek istiyorum ama Çalışma Bakanlığı vermiyor" diyerek 100 işçinin için de sırtımızdan nasıl zengin olduğunu söylüyor açıktan. Biz devrimci sendikada örgütlendiğimiz an "devrimci olmasında ne olursa olsun sendikanız" diye bize beyan etti, biz itiraz edincede, bizi işyerinden uzaklaştırdı. Şu anda haklı olarak mücadele veriyoruz ve grevdeyiz. Haklarımızı almak için kanımızın son damlasına kadar mücadele edeceğiz..

İşte böyle dile getirdiler mücadelelerini devrimci sendika TÜM DÖKÜM-İŞ'te örgütlenen devrimci MŞM işçileri Onların istekleri kendi başlarından geçen deneylerin diğer işçileri aydınlatması, bu mücadeleden onların da dersler çıkarmalarıdır.

BREZİLYA'DA "MUCİZE"

BAŞTARAFI: Say:3 St:7

ha da ileri giderek, siyasi tutuklularla birlikte öteki tutuklular ve sürgünler(sınır dışı edilenler ve vatandaşlıktan çıkarılanlar için) geniş kapsamlı bir af çıkarılmasını istiyorlardı. İşçi sendikaları hemen bütünüyle diktatörlüğün denetimi altındadır. sendikalar bir devlet dairesi gibi istenildiği zaman denetlenmekte ve polis, sendikaların merkezlerine serbestçe girip çıkmaktadır. Hatta sendika "yöneticileri"nin nasıl çalışmaları ve tutumlarının nasıl olması gerektiğini bile tayin etmektedir. 1 Mayıs'ta sendikanın gazetesini dağıtan iki görevli tutuklanmıştır.

Gençlik kesimi mücadelesini sürdürüyor Zaten Brezilya gençliği, 1968 den beri yoğun bir mücadele veriyor. Gençlik kesiminden yetişmiş sayısız kadrolar, diktatörlüğe karşı kahramanca mücadele veren devrimci örgütlere girmiş durumdadırlar . Öğrenci Gençlik de öteki demokrat ve ilerici kesimlerin talepleri doğrultusunda, mücadele ediyor. Büyük şehirlerde özellikleBrasilia, Sao Paulo, Rio Belo Horizonte ve Bahia kentlerinde gün geçmiyor ki sokak çatısmaları olmasın. . 1 Mayıs'ı anma gösterilerine, işçiler, ilerici din adamları, kadın örgütleri ve öteki demokrat kesimler katıldılar. Diktatörlük koşulları altında bile ekonomik-demokratik ve siyasi taleplerini meydanlarda haykırdılar. Modern silâhlarla donatılmış yüzlerce ve binlerce polis harekete geçirildi. Gökyüzünde tur atan uçaklar gösterilere katılanların fotoğraflarını çekmekle meşguldü.

Son üç yıl içerisinde tutuklanan devrimcilerin çoğu katledildi. Bütün kapitalist-emperyalist ülkelerde olduğu gibi, bu devrimcilerin ölümüne intihar süsü verildi.

Ama durum ne olursa olsun, diktatörlük bu cinayetleri halkın gözünden saklayamamaktadır. Halkın mücadelesi giderek geniş boyutlara ulaşmakta ve diktatörlüğün durumu hem ekonomik, hem de siyasi açıdan gün geçtikçe zayıflamaktadır Brezilya devrimcileri ve ülkedeki yurtsever ve demokrat kitle örgütleri bir yandan ülkede tutuklu bulunanlara, öte yandan da sınır dışı edilmiş olanlarla sıkı bir iş birliği yaparak mücadeleyi sürdürüyorlar.

Ekonomik ve siyasi açıdanBrezilya"mucizesi"tam bir iflasın eşiğindedir. İlerici ve devrimci güçlerin gelişimi umut vericidir

İZMİT BELEDİYESİ

BAŞTARAFI Shf:1 St:9

rumların çöplerinin muntazaman toplandığını açıklamışlardır.

12 Haziran 1978 günü İzmit Valisi, işvereni ve sendika temsilcisini çağırarak bir toplantı düzenlemiştir. Hiç bir olumlu gelişmenin olmadığı toplantıda sendika temsilcisi, işçilerin grevi haklarını alana dek sürdürmeye kararlı olduklarını belirtmiştir.

İzmit Belediyesinde Genel-İŞ'in sürdürdüğü grev 21. gününü doldururken, bölgeden ve çevre illerden elliyi aşkın sendika ve demokratik örgüt grevi haklar alınıncaya dek destekleyeceğini açıklamıştır.

İzmit Belediyesindeki grevle ilgili olarak, gerek sendika yetkilileri , gerekse işçiler, grevi haklarını alana dek sürdürmeye kararlı olduklarını belirmişler ve grevin zaferle sonuçlanacağından emin olduklarını söylemişlerdir.

FAŞİSTLER ve POLİSLER

BAŞTARAFI Sayfa:1 Sutün:3'de

Çeşitli saldırılarınolabileceğini gençlik örgütleri ortaklaşa yaptıkları basın açıklamalarında belirtip emniyet teşkilatını defalarca uyarmışlardır. "Önlemler" yalnızca devrimcilere karşı alınmıştır. Ve polisler faşistlerindevrimcilere kolay saldırabileceği şekilde yerleştirilmiştir.

Karadeniz DEV-GENÇ in izinli bildirisi dağıtılırken MHP'den çıkan 30-40 kişilik bir grup kitleyi izlemeye başlamış, sokağın ortalarına gelindiğinde 200-300 kişilik bir faşist grup ellerinde gazete ve bildirilerle devrimcilerin önüne çıkmıştır. Polisler devrimcilerin arkasında yer almıştır. Bir faşist kaldırıma fırlayarak dört beş el ateş etmiş bunun üzerine taşlaşma başlamıştır. Faşistler püskürtülünce , bir grup bir ara - sokağa girmiştir. Arkada kalan grup ise polisin ve faşistlerin yolları tutup silahları ile taraması üzerine kasıtlı açık bırakılmış bir dar sokağa dalmışlardır. Buraya yaylım ateşi açmışlardır. Bir kaç ufak yara ile burdan kurtulan arkadaşlarımız caddeye çıkmayı başarmışlar, fakat oraya da mevzilenmiş polisler, faşistler ve bir taksi , sokaktan caddeye geçen arkadaşlarımızı taramaya başlamışlardır. O sırada Karadeniz Kadınlar Derneğinden çıkıp yemek yemeğe giden ve lokantadan çıkan kız arkadaşlarımızdan Görele'den sınava gelmiş olan Hatice Sefer sırtından vurularak kalleşçe katledilmiştir. Olay sırasında pek çok arkadaşımızda yaralanmıştır. Bu olaydan sonra kitlenin büyük bir kısmı dağılmamış bildiri dağıtımını sürdürmüştür. Bu olay kendiliğinden gelişme bir olay değildir. Polis-faşist işbirliği ile kitle katliamına yönelik bir saldırıdır.

KURTULUŞ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

Sahibi : M. Mevlüt KAPTAN
S. Müdürü: Yunus ER

Yazışma Adresi: PK:308 KIZILAY-ANKARA
Her türlü ödeme için:M.Mevlut Kaptan, Posta çeki no:109207

Yönetim Yeri:İbrahim Müteferrika sok. Fazilet Han Kat:4 No:409 ULUS-ANKARA

BASILDIĞI YER: DAİLY NEWS WEB OFSET TESİSLERİ - ANKARA

VİZOTEKS İŞÇİLERİ KARARLI

Vizoteks Ambarlı sapağında tekstil iş kolunda çalışan 60 kişilik bir işyeri. İşçiler bir ay önce TEKSTİL sendikasında örgütlenmişler ve eski sendikaları TEKSİF'den topluca istifa etmişlerdi.

İşçiler geçen bu bir aylık süre içinde sarı TEKSİF'in tüm tehditlerine zorbalıklarına karşı direndiler, boyun eğmediler. Bu sendika değiştirme çalışmalarında, baş temsilci ve temsilci işten çıkartıldılar.

İşçiler, TEKSİF'in baskılarına karşı ve çıkartılan arkadaşlarının geri alınması için aktif direnişe geçtiler. Direniş o ana kadar son derece ilgisiz kalan TEKSTİL Genel Merkezinin ilgisini sağladı.

İşçiler genel Başkan Rıza Güveni işyerine çağırdılar. Başkan bu çağrıya ister istemez uyunca işverenin sekter tavrının kalkacağı umuldu. Sendikanın talepleri, sadece atadığı işyeri temsilcilerinin tanınması doğrultusunda idi akat umulan çıkmad ;patron atanan işyeri temsilcilerinden Halil arakadaşın çıkışını verdi.

Şu anda işyerinden çıkartılan arkadaşların sayısı üç. İkisi çıkışını banka aracılığıyla aldı. Sen

DEVAMI: Sayfa:5 St:2

FABRİKALARDAN İŞYERLERİNDEN İŞÇİ HABERLERİ

Bartın da İşçiler faşist saldırılara karşı yürüdü

Bartın'da düzenlenen faşist saldırıları protesto miting ve yürüyüşüne TÜM-DÖKÜM-İŞ üyesi Bartın TÜRKİLİ-Galvanizli Boru fabrikası işçileri de katıldılar.

Çeşitli demokratik kuruluşların yer aldığı mitingte Türkili Galvanizli Boru fabrikası işçileri TÜM-DÖKÜM-İŞ pankartı altında işçi sınıfının kararlı ve disiplinli mücadelesinin bir örneğini vermişlerdir.

Toplu iş sözleşme aşamasındd çeşitli baskı ve işten çıkarmalara hedef olan Türkili işçileri "sendika hakkımız söke söke alırız.", "İşçiyiz güçlüyüz", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganlarını haykırarak yürümüşlerdir.

Yıllardan beri Bartın'da patronların tezgahladığı sarı sendikalar çeşitli iş kollarındaki fabrikalarda hegemonya kurmuş, işçiler patron-sarı sendika çemberinde sömürülmüştür. İşçiler, ilk kez Bartın Türkili Galvanizli boru fabrikasında bu çemberi kırmayı başarmışlardır. Ekonomik demokratik talepleri doğrultusunda TÜM DÖKÜM-İŞ'de örgütlenen işçiler, sınıf mücadelesinin bir yansıması olan toplumsal olaylara da ağırlığını koymanın gereğine inanmış ve bu inancı Bartın'daki faşist saldırıları pretesto mitingine kararlı bir şekilde katılarak gerçekleştirmişlerdir.

Türkili işçileri yanında Ağaç-Iş Bartın şubesi işçileride bu mitingde TÜM DÖKÜM-İŞ işçileriyle omuz omuza olduklarını bildirerek yer almışlardır. Bartın bölgesinde sınıf mücadelesinin başarıya ulaşması için her türlü dayanışmaya hazır olduklarını bildiren Ağaç-İş Bartın şubesi işçileri, miting boyunca "Yaşasın sosyalizm" "faşizme karşı omuz omuza" sloganlarıyla kardeş Türkili Boru fabrikası işçileriyle bütünleşmişlerdir.

Sinop'ta fasıst savcılar

Ülkemizde I. ve II. MC dönemlerinde faşistlere karşı devrimcilerin kararlı direnişi ve geniş halk yığınlarının MC hükümetine karşı tepkiside büyümekteydi. Sinop da kararlı direnişin sürdürüldüğü bir yer durumundadır. Faşistler Sinop'da polis ve devlet kurumlarından aldıkları desteklebir çok saldırıya girişmişlerdir. Ne var ki bu saldırıları devrimcilerin kararlı direnişleriyle her defasında kırılmış ve faşist beslemelere gereken ders verilmiştir.

Bütün Türkiye' de olduğu gibi faşistlere karşı sürdürülenbu haklı direniş çeşitli yöntemlerle kırılmak istenmiştir. Bunuda birinci derecede üstlenen polis ve savcılar olmuştur. Uzun zamandır Sinop'da görev yapan faşist polisler, İhsan Eryılmaz ve Burhan Kara isimli savcılar devrimcileri hapishaneye doldurmak için adeta birbirleriyle yarış etmekteydiler.

Reformist CHP hükümetinin işbaşına getirilmesi bir oranda faşist beslemeleri telâşa düşürmüştür. Sinopdagörev yapan faşist polislerden birçoğu başka illere gönderilmişlerdir. Faşist polislerin Sinop'dangitmesiyle faşistlerin MC döneminde yararlandıkları ayaklardan biri gidiyordu. Fakat bu ayaklardan birinin kopması faşıstleri pek etkilememiştir. Çünküpolislerin suçüstü bıçakla, tornaviday la, tabancayla yakaladığı faşistler faşist savcılar tarafından

DEVAMI: Say:5 St:2

DÖNER SERMAYE ÖZÜNDE BİR SOYGUNDUR

Artan hayat pahalılığı karşısında, Döner Sermayeli kuruluşlarda, döner sermayeden kurulus mensuplarına verilen paylar da yeni düzenlemeler yapılmaya başlanmış-tır.

Özellikle Üniversite, fakülte gibi özerk kuruluşlarda uygulanan Döner Sermaye sistemi, özünde profesör, doçent seviyelerin işine yaramakta, işçi, hemşire, laborant gibi çalışanlar gerekli payı alamamaktadırlar.

Döner Sermayeli kuruluşlardan biri olan Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde profesör ve doçentler bu uygulamalardanayda7-8 bin lira alırken, işçiler 250 lira almaktaydılar.

DEVAMI: Say:5 St:2

FAŞİST KATİLLER YAKALANMALIDIR

Önceki sayılarımızda da yazdığımız gibi Tepecik mahallesi halkına yönelen saldırılar sürmektedir. Polis faşist katilleri yakalayacağı yerde saldırıya uğrayanlara hakaret etmekte, dövmekte, evlerini talan etmektedir. Hattatutuklayıp emniyette işkence yapmaktadır. Tepecikliler bütün bu baskılara direnecek kararlılıktadırlar. Tepecik ve Köstence mahalleleri halkının açıklamasında şunlar denilmektedir:

Bu olaylardan sonra polis ve jandarmanın almış olduğu tedbirlere(!)rağmen(olayçıkma ve vatandaşların mağdur olması imkansız olan yukarı Tepecik semtine polis gönderilmiş, fakat esas tedbir alınması gereken Köstence istasyonu ve Kayaş pazarı civarı ile Mamak son durak -Kayaş pazarı arasında hiç bir tedbir alınmamıştır.) Şehirde bazı ihtiyaçlarını gidermek için Kayaş pazarında 06.EL.312 plaka nolu ULUS-KAYAŞdolmuşuna binen ve Tepecik mahallesinde oturan gençlerden ALİ ODABAŞI, RECEP ÇADIRCI, CAHİT ÖZGÜR, ALİ CAN, HASAN YÜKSEKTEPE KADİR ATAKUL ve VEDAT isimli gençlerimiz ismen tanıyabildikleri beş kişi dahil olmak üzere 20 kişilik silahlı bir grup tarafından takip edilerek (Köstence ülkü ocaklarına kayıtlı Hikmet DİNÇ adlı bir faşist yönetimindeki 06.PU.233 plakalı arabayla takip edilmişlerdir.) Mamak kapalı sineması yanında bindikleri dolmuş geri çevrilmiş ve tren yolu köprüsünün altına götürerek sıraya dizip kurşuna dizecekleri bir sırada tesadüfen geçmekte olan asayiş ekiplerinden birine gerektiğinde isimlerini açıklayabileceğimiz iki namuslu vatandaşın ihbarı üzerine arkadaşlarımız bugün hayattadırlar. (Konuyla ilgili gerekli bilgiler Mamak Amirliğinden alınabilir.) Elinde silahla yakalanan Cengiz isimli gencin şu anda tutuklu olması gerekir. Bunun yanında Köstence veya Üreyil Ülkü ocaklarına kayıtlı olan ve halen polislerin aradıklarını iddia ettikleri ve devamlı sohbet ettikleri olay faillerinden Arif Çok, Çankırılı Elekçi Şaban(Asker olmasına rağmen) Naci, Köstence eski muhtarı Musa Cebeci'nin ortanca oğlu yörede serbesçe dolaşmalarına rağmen henüz yakalanmamışlardır.

BASKISI
KIRILACAK
KAHROLSUN

Pantel işçilerinin direnişi 25. gününde

İstanbul Bomontide kurulu PANTEL işyerinde patron Mehmet Elitaş 'ın işten attığı işçiler direnişlerini sürdürüyorlar. 6 İşçinin çalıştığı bu iş yerinde yıllardır günde12 saat çalıştırılarak sömürülen işçiler sömürü zincirini kırmak için sendikalaşma gereğine inanmış ve çevrelerinde kurulu Türkiye Tam Metal-İş sendikasına üye olmuşlardı. Sendikanın toplu sözleşme çağırısı üzerine durumu öğrenen patron Mehmet Elitaş ve iki ortağı işçileri işten attılar. Bunun üzerine mücadeleye devam etmek isteyen işçiler Tam Metal-İş Sendikasının gerçek yüzü ile karşılaştı. Tam Metal İş yöneticileri gerçek

DEVAMI: Sayfa:5 St:6

BİRLİK SİGORTADA GREV

İstanbul Elmadağ da bulunan Birlik Sigorta Kooperatifinde çalışan 31 emekçi toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması ve 9 emekçinin işten atılması üzerine greve başladılar. Bağımsız İl-Bank İş sendikası üyesi olan emekçiler işten atılan arkadaşları işe geri alınıncaya kadar grevi sürdüreceklerini belirttiler.

Birlik Aliminyum'da direniş

Bakırköy Avcılar'da özel sektöre ait Birlik Alüminyum fabrikasında 54 işçi çalışıyor. Fabrikada Alüminyum doğrama işleri yapılmaktadır.

İşçilerin çoğunluğu 5-6 senelik işçi olmasına rağmen 2500-3000tl. almaktadırlar. İzin parası yoktur çocuk parası 50tl dır. İşçiler, haklarını alabilmek için Oto-Metal adlı sarı sendikadan çıkmışlar ve Devrimci Metal-İŞ'te örgütlenmişlerdir. Patron bu durumu farkedince, hammadde olmadığı gerekçesi ile fabrikayı kapattı. Aslında bu yasadışı bir lokavattı. Bunun üzerine, işçiler, fabrika önünde çadır kurarak direnişe geçtiler. 20 Haziran günü patronun isteği üzerine 250 kadar jandarma komandosu fabrika alanını ellerinde tomson ve stenlerle bastı- 5 işçi yaralandı.

Jandarma saldırısından sonra işçiler, Londra asfaltının öte yakasına çadırlarını kurup direnişe devam etmektedirler. Daha sonra grevdeki fabrikadan mal çıkarılmak istendiğinde, işçiler engel olmuştur. Bunun üzerine, jandarmalar, grev çadırını yerle bir ettiler. İşçiler yerlerde sürüklenip dövüldü kamyonlarıyla tekrar komandolar gelmişler ve malları yükleyip götürmüşlerdir. İşçiler, devrimci örgütlerin sürekli yardım ettiklerini yiyecek yardımı yaptıklarını anlatmışlar ve mücadelelerinde zafer kazanıncaya kadar direneceklerini söylemişlerdir.

İNFAZ YASASI DÜZELTİLMELİDİR

Niğde Kapalı Cezaevi tutuklu ve hükümlüleri başta yeni infaz yasasının getirdiği eşitsizliğin kaldırılması olmak üzere taleplerini sıralamışlar ve imza kampanyası açmışlardır. Niğde Cezaevinde tutuklu ve hükümlü 400 kişinin imzaladığı bildiride şöyle denilmektedir:

" 1)Bakanlığın vaadlerine uygun olarak, cezaların infazına ilişkin yasada düzeltme getirmesi, yani infazın 1 ayda 16 gün indirim biçiminde düzeltilmesi,

2)1803 sayılı af yasası ile cezaları24 ve 30 yıla çevrilenhükümlülerin şartlı salıverilme sürelerinin 36 yıl üzerinden hesaplanması,

3)DGM'lerin mahkum ettiği arkadaşların bağımsız mahkemelerde yeniden yargılanmaları,

Bunların yanısıra;

4)İdam ve müebbet hapis cezalarının TCK dan çıkarılmasını istiyoruz.

5)Bugüne kadar cezaevi idarelerince verilmiş bulunan bütün inzibat cezalarının ortadan kaldırılmasını 'şartlı salıverilme hakkı ile ilgili bütün kısıtlamalarınkaldırılmasını ve iyi halilik durumu hakkında hüküm verme yetkisinin cezaevleri yönetimleri elinden alınarak mahkemelere verilmesini istiyoruz.

6)asgari ücretin yükseltilmesini ve cezaevlerinde çalışan mahkumlara asgari ücret üzerinden ödeme yapılmasını istiyoruz

7)Mahkum ailelerine kendi ellerinde olmayan nedenlerden ötürü sıkıntı içine düşmüş olduklarından ötürü, sosyal güvence sağlanmasını istiyoruz.

8)Tayın bedelinin devlet tarafından karşılanması ve mahkumlardan ve ailelerin-

DEVAMI: Sayfa:5 St:6

Polis afiş asan arkadaşlarımıza saldırdı

İzmir'de 13 Haziran 1978 günü işçi sınıfının şanlı 15-16 Haziran direnişinin 8.yıldönümünde bu günün önemini yansıtan afişlerink yapıştırılmasında görev alan arkadaşlarımızın üzerine saldıran polis, izin belgesini göstermek isteyen arkadaşımızı dinlemeyip, arkadaşlarımızı olay yerinde silah kabzası, tekme ve yumruklarladöğmüş, silah namlularıyla vurarak ekip arabasına doldurmuşlardır. Daha sonra arkadaşlarımız Şirinyer karakoluna götürülmüş, burada izin belgesi gösterildiğinde : "Bu izni veren savcının anasını, avradını......., bu memleketi savcılarmı yönetiyor?" diyerek, arkadaşlarımıza küfürlerle saldırarak döğmüşlerdir. Daha sonra karakolda hazırlanan tutanakta, afişin izinsiz olduğu yazılıp arkadaşlarımıza zorla imzalattırılmak istenmiştir. Bu, gerçekle ilgisi olmayan tutanak arkadaşlarımız tarafından imzalanmadığında karakoldaki polisler: "bu tutanağı imzalamadığınız takdirde bizde size daha değişik yöntemler kullanarak bu tutanağı imzalatmasını biliriz " demişlerdir.

Ve daha sonra gözaltına alınan 6 arkadaşımızdan 5'i nezarethaneye atılmış, 1 arkadaşımıza polisler 2 saat süreyle işkence yapmışlar ve daha sonra arkadaşımızı alarak gece saat 2.30'da evini basmışlardır. Burada yapılan sıkı aramanın sonucunda herhangi bir suç unsuru bulunmadığından arkadaşımız tekrar karakola getirilerek diğer arkadaşlarımızın yanına konulmuş, ve havasız, çok dar olan nezarethanenin hava alan yerleri polisler tarafından kapatılmış ve arkadaşlarımızın hiçbir zaruri ihtiyacı karşılanmadan saat 11.00'e kadar burada gözaltında tutulmuşlardır. Bu saatten sonra Şirinyer karakolundan alınan arkadaşlarımız 1. Şubeye

Devamı: Say:5 st:1

TRABZON'da fasist-polis isbirliği sürüyor

13 Haziran 1978 salı günü saat 23.30 cıvarlarında Trabzon öğretmen lisesi yakınındaki ilerici bir bakkal olan Mahmut Aydın 'ın dükkânını faşistler bombalamışlar.

Olayın anında gelen polislere bakkal Mahmut Aydın'ın saldırının faşistler tarafından yapıldığınıbildirmesine rağmen elinde telsizle merkeze haber veren polis, saldırının solcu gençler tarafından yapıldığını söylemiştir. Olaydan sonra emniyet sarayına giden Mahmut Aydın'a Emniyet 1.Şube müdürü ve emniyet müdür vekili umursamaz bir tutum takınmıştır.

Mahmut Aydın ifadesinde saldırının kesinlikle faşistler tarafından yapıldığını söylemesine ve kesin isimler vermesine rağmen nöbetçi komiser olayı ne olduğu belirsiz bir şekilde yazmak istemiş, verilen isimlerden hiçbirinin ifadesi alınmamıştır.

Bakkal Mahmut Aydın, çevresinde ilerici olarak tanınan bir bakkaldır. Özellikle MC döneminde faşistleştirilen Öğretmen Lisesi'ndeki devrimcilere yapılan baskılara karşı mahalle halkı ile birlikte verdiği mücadele ile tanınır.

Özay Şentürk'ün ölümünden İETT yetkilileri sorumludur

Geçtiğimiz günlerde 26 kişinin can verdiği bir trafik kazası olmuştur. Bu kazada devrimci bir kardeşimiz Özay Şentürk'ü kaybettik. Kaza aşırı hız yüzünden denize uçan bir belediye otobüsünde Tarabya'da meydana gelmiştir. İETT yetkilileri olayın lastik patlamasından ortaya çıktığını iddia etmektedirler. Aslında bu kazanın gerçek nedeni kapitalist düzendir. Taksim Sarıyer arasında çalışan otobüsler günde 11 sefer yapmak ve bu nedenle 30 km.lik yolu yaklaşık 20 dakikada gitmek zorundadırlar.

İETT yetkilileri Özay Şentürk'ün otobüste bulunmadığını ispatlamak (!) için otobüste bulunan eşyalarını yok etmişlerdir. Ayrıca otobüsü denizden çıkaran vinç otobüsün sadece bir yanından tutarak cesetleri denize dökmüştür Amaç tazminatödememektir.

DEMOKRATİK ÖRGÜTLERDEN HABERLER

BEŞİKDÜZÜ HALKEVİ AÇILIŞ GÜNÜ DÜZENLEDİ

Uzun bir süreden beri örgütlenme çalışmalarının yapıldığı Beşikdüzü'nde, halkımızı anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist ilkeler doğrultusunda örgütleyecek olan Halkevimiz açılış günü düzenlemiştir. Başkan Ali Kurtoğlu acil olan birlik sorununu dile getirerek, FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA şiarını hayata geçirmek gerektiğini vurgulamıştır.

Açılış gününe KARADENİZ DEV-GENC Trabzon şubesi "1975 ' de 804 işçi"ile katılmışıtır. Tiyatro büyük ilgi ile izlenmiştir. Ayrıca KARADENİZ DEV-GENÇ başta olmak üzere diğer damokratik örgütlerin mesajları coşkuyla karşılanmıştır.

TÖB-DER 4.OLAĞAN KONGRESİ YAKLAŞIYOR.

TÖB-DER Genel Merkez Yönetim Kurulu yaptığı bir açıklamayla, 26-27 Mayısda yapılan toplantıda genel kurulun 21-24 Ağustos'da yapılması için karar alındığını duyurdu.

Ülkemizde en güçlü kitle örgütlerinden birisi olan TÖB-DER'in genel kurulu yaklaşırken; şubelerde de seçimler hızla yapılmaktadır. Son günlerde seçimi olan şubelerden Boyabat, Eynesil, Biga şubelerinde seçimleri Devrimci Demokratik Birlik grubu kazanmıştır. Osmancık şubesinde Genel Merkez delegeliği seçimini de Devrimci Demokratik Birlik grubu kazanmıştır.

TÜM-DER RİZE ŞUBESİ SEÇİMİNİ DEVRİMCİ DEMOKRATİK BİRLİK GURUBU KAZANDI

Uzun bir süreden beri Rize'de kuruluş çalışmaları yapılan TÜM-DER'in 1.olağangenel Kurul'u toplandı.

Genel Kurul'da memurların grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakkının alınması doğrultusunda çalışmalar yapılmasını vurgulayan çeşitli üyelerin konuşmalarından sonra seçimler yapıldı. Seçimlere iki liste katıldı: Devrimci Memur grubu 46 oy alırken DEVRİMCİ-DEMOKRATİK BİRLİK grubu 88 oy alarak seçimleri kazandı.

Yeni seçilen yönetim kurulu anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist ilkeler doğrultusunda çalışacaklarını söylemiştir

SAMSUN HALK-DER KURULDU

1 sene önce kurulan Kadıköy Halk Kültür Derneği olağanüstü kongreye giderek, tüzük değişikliği yapmış ve Samsun Halk Kültür Derneğinedönüşmüştü. Dernek Samsun'un mahalle, köy ve kazalarında şubeler açacak şekilde merkezi bir yapıya sahip duruma getirildi. Amaç çeşitli kesimlerden insanları bir arada toplayan yeni bir yapı oluşturmak uzun zamandır mahallelerde sürdürülen devrimci mücadeleyi de bir dernek çatısı altında daha geniş kitlelere ulaştırmakdı.

EMEKÇİ-DER MAHMUT BEY ŞUBESİ KURULDU

Örgütlenme çalışmalarına devam eden Emekçi-Der Bağcılar'ın Mahmut Bey köyünde bir şube daha açmıştır. Emekçilerin somut taleplerinden hareketle onları anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratikHalk Devrimi mücadelesine katmaya çalışmaktadır

Şube başkanı Cemal Işık, "yaygın ajitasyon, propaganda ve örgütlenme çalışmaları ile emekçileri örgütümüzde toparlayacağız. Devrimci teori emekçi yığınlarınca kavranıldığında aktif bir güç haline gelir" demiştir.

İZMİR PTT-DER KURULDU

Kuruluşu çok kısa olmasına rağmen, başlangıçta büyük bir üye potansiyeline sahip olan PTT-DER Türkiye'nin 67 vilayetinde örgütlenme çalışmalarına devam etmekte ve PTT emekçilerini PTT-DER'in çatısı altında birleştirmektedir.

İzmir PTT emekçileri birleşik ve örgütlü mücadelenin gereğini kavrayarak PTT-DER in şubesini açmışlardır. 27 Mayıs günü açılan derneğin kuruluş bildirgesinde tüm PTT ezilenlerinin ve sömürülenlerinin hakları doğrultusunda çalışacağı belirtilmiştir.

EMEKÇİ-DER ÜYE KAMPANYASI AÇTI

EMEKÇİ-DER İstanbul'da üye kampanyası açmıştır. Dernek Genel Merkezinin açıklamasına göre 15 Temmuz'za kadar sürecek üye kampanyası boyunca EMEKÇİ-DER çalışma programı ve hedefleri çeşitli birimlerde anlatılacaktır. Kitleleri kucaklayan örgütlü çalışmanın öneminin anlatıldığı EMEKÇİ-DER Genel Merkez açıklamasında, örgütle kişiler arasındaki dolaysız bağın üyelik olduğu vurgulanmakta ve "GÜCÜMÜZ, ÖRGÜTÜMÜZDÜR"denilmektedir.